ΤΕΥΧΟΣ 43 ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2017
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2016-2017
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΠΑΡΤΗ ΑΛΚΜΑΝΟΣ 1 (ΛΕΩΠΟΥΛΕΪΚΑ)
ΤΗΛ. 27310 -23113
site: www.poluxronakou.gr
email: schoolpoluxronakou@gmail.com

Φωτεινές Ημέρες του Εκπαιδευτηρίου μας

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

"Οὐκ ἐάλω ἡ ρίζα, οὐκ ἐάλω τό φῶς!"

Η εφημερίδα μας με τίτλο «Φωτεινές Ημέρες» κυκλοφορεί επί 43 έτη και αποτελεί ένα βήμα επικοινωνίας και ενημέρωσης. Οι σκέψεις μας οδοιπορούν στις ανοικτές εκτάσεις του χρόνου....

Με την εφημερίδα μας παρουσιάζουμε ένα μέρος του φάσματος των ποικίλων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται με την συμμετοχή των μαθητών μας. Δια μέσου της εφημερίδας μας, ενημερώνουμε τους αναγνώστες για τον πλούτο των ιδεών που παράγονται και διακινούνται από τους διδάσκοντες και τους μαθητές μας, τα επιτεύγματα και τις επιτυχίες τους, την ποικιλία των δραστηριοτήτων στις οποίες εμπλέκονται, τη δημιουργικότητα των εργασιών που ολοκληρώνουν, τη βιωματική διάσταση των εκπαιδευτικών μας μεθόδων και ακόμη το εύρος των αθλητικών, καλλιτεχνικών, πολιτιστικών, επιμορφωτικών μας δράσεων και αναζητήσεων.

Είναι τόσα πολλά πλέον αυτά που πραγματοποιούνται στο Σχολείο μας από τον Παιδικό Σταθμό έως την Στ' τάξη του Δημοτικού μας και τόσο πολυποίκιλα που μόνο παρακολουθώντας την ιστοσελίδα μας θα μπορούσε κανείς να έχει μια ολοκληρωμένη εικόνα.

Επιθυμούμε να αποτελεί η εφημερίδα μας την ανεξίτηλη ανάμνηση μιας μεστής επιτυχιών χρονιάς που πέρασε, δικαιώνοντας απόλυτα την εκπαιδευτική μας φιλοσοφία, τη διδακτική γραμμή του σχολείου μας, το μόχθο όλων των διδασκόντων και τις προσπάθειες των μαθητών μας. Κανένα από τα σημαντικά πράγματα στη ζωή δεν είναι φθηνό... Και να μην ξεχνάμε ποτέ. "Οὐκ ἐάλω ἡ ρίζα, οὐκ ἐάλω τό φῶς!" (Νικηφόρος Βρεττάκος)

Ο αναγνώστης θα έχει μία μικρή και πολύ περιληπτική εικόνα της ζωής μας, που άρχισε δημιουργικά από την ημέρα του αγιασμού στις 15.09.2017, κύλισε θριαμβευτικά με βραβεία, γνώσεις, ανεξίτηλα βιώματα, ατέλειωτες επιτυχίες, άπειρες εμπειρίες και τελείωσε πανηγυρικά με την παρουσίαση της επίσημης «Ελληνικής γιορτής μας» στις 10 Ιουνίου 2017.

ΒΡΑΒΕΙΑ 2017

«Κάν' το ν' ακουστεί»

Ειδική διάκριση στους μαθητές των Στ' και Δ' τάξεων του Ιδιωτικού Δημοτικού Σχολείου στο διαγωνισμό που προκηρύχθηκε από την Εκπαιδευτική τηλεόραση σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου και την Επιστημονική εταιρεία "European School Radio" με τίτλο «Κάν' το ν' ακουστεί 2017».

Οι μαθητές έλαβαν μέρος με ένα ποίημα αφιερωμένο στο βιβλίο το οποίο έγραψαν, μελοποίησαν και τραγούδησαν με τη βοήθεια του αρχιμουσικού της Σπάρτης Κου Σαράντου Κανελλάκου.

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο
λες και μπαίνω σ' ένα πλοίο.
Μαγεμένος αντικρίζω
κάθε τι που δε γνωρίζω.
Σαν διαβάζω ένα βιβλίο
τις φτερούγες μου ανοίγω.
Ταξιδεύω σ' άλλα μέρη
που ούτε ο ήλιος δεν τα ξέρει.
Δύτης γίνομαι και πάω
στους ωκεανούς βουτάω.
Ταξιδεύω ως τον Άρη,
πάω στον ήλιο, στο φεγγάρι.
Με βιβλίο αγαπημένο
στη σοφία μέσα μπαίνω.



Βραβεύτηκε η αφίσα μας από τη UNICEF. "Εδαφάκια" 2017

Τραγούδησαν οι μαθήτριες:
Κοντογεωργάκου Π. – Κανελλάκου Γ. – Αττιλάκου Π.
Παναγιωτοπούλου Ν. – Πρίμπα Αν. – Καλαμαρά Στ.

συνέχεια στη σελίδα 5



Στο κάστρο της Μεθώνης



Οι ποδοσφαιριστές και οι μαζορέτες της 1ης τάξης στο στάδιο της πόλης μας

ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
συνεχίζει την επιτυχημένη πορεία του

ΔΗΜΟΤΙΚΟ
* Αγγλικά κάθε μέρα σε όλες τις τάξεις
* Γερμανικά από την Ε΄τάξη
* ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ
* Μελέτη στο σχολείο έως τις 3.30 μ.μ.
* Διαδραστικοί πίνακες στις τάξεις
* Αθλητικές δραστηριότητες Μπάσκετ, Βόλεϋ, Πινγ-πόνγκ, Τένις, Χορός, ποδόσφαιρο στο 5Χ5
* Πηδοπηδαστική - Ζωγραφική - Σκάκι
* Ειδικά προγράμματα για τις εργαζόμενες μητέρες.
* Η καλύτερη εκπαίδευση και φροντίδα για το παιδί σας, στην πιο προσιτή τιμή

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΑ ΣΕ 28 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ.
ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΗ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ-ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
Υπερσύγχρονο, χαρούμενο, συνεχώς ανανεωμένο το νηπιαγωγείο μας και ο παιδικός σταθμός λειτουργούν με τα τμήματα:
* ΕΛΑΦΑΚΙΑ - ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ - ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙΑ - bébé
* ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 7 π.μ. - 4 π.μ.
* ΗΜΙΔΙΑΤΡΟΦΗ Ή ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ
* ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ - ΚΟΜΠΟΥΤΕΡ - ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ.
* ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Χαρίστε στο παιδί σας ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής του στο "ΠΡΟΤΥΠΟ" ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

44 χρόνια πείρας, ευσυνείδητης εργασίας και αναγνωρίσεως στον πανελλαδικό και πανευρωπαϊκό εκπαιδευτικό χώρο, εγγυώνται για το παιδί σας την καλύτερη εκπαίδευση και την επιτυχία στη ζωή

ΤΙΜΕΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΙΤΕΣ

Εγγραφές καθημερινά 8 π.μ.- 8 μ.μ. τηλ. 27310 - 23113

2 Θεός... για μια μέρα (Α ΤΑΞΗ)

Οι θεοί του Ολύμπου παίρνουν ρεπό για μία μέρα ! Τα πρωτάκια τους αντικαθιστούν επάξια !





Οι Σπαρταθλητές επισκέφθηκαν το σχολείο μας και μίλησαν στους μαθητές μας για το Σπάρταθλον

ΔΙΑΣ – Γιώργος Ποδυχρονάκος

Ο Δίας είναι ο αρχηγός των θεών. Ένα βράδυ τον είδα στον ύπνο μου. Καθόταν στον Όλυμπο πάνω σε θρόνο και σε σύνεφα και κρατούσε κεραυνό στο χέρι του. Μου ζήτησε να τον ξεκουράσω και να καθίσω εγώ στον θρόνο.

Για μια μέρα θα ήμουν ο αρχηγός των θεών και των ανθρώπων. Όλοι οι θεοί έκαναν ότι τους έλεγα. Όλες οι θεές ήταν γύρω μου και ήθελαν να με ευχαριστήσουν. Η Ήρα όμως η γυναίκα μου ζήλευε. Τότε εγώ την έστειλα κάτω στη γη για να με αφήσει ήσυχο. Έτσι έκανα τα καθήκοντά μου με ησυχία και έπαιξα λίγο και με τη θεά της ομορφιάς την Αφροδίτη.

Ήρα – Σιαύρη Ποδίτη

Η Ήρα είναι η γυναίκα του Δία. Είναι πολύ όμορφη και πάντα ντυμένη με την τελευταία λέξη της μόδας. Είναι θεά του γάμου .Φροντίζει τους άλλους και την οικογένειά της. Είναι όμως απίστευτα ζηλιάρα. Μια μέρα λοιπόν που ήθελε να παρακολουθήσει τον Δία, μου ζήτησε να μείνω εγώ στη θέση της στο παλάτι της ψηλά στον Όλυμπο. Τελικά δεν είναι εύκολο να είσαι σύζυγος του αρχηγού των θεών. Έπρεπε να κρατήσω το σπίτι πεντακάθαρο, τους κεραυνούς του Δία καλογυαλισμένους και επιπλέον να βοηθήσω όλες τις άλλες γυναίκες που είχαν προβλήματα με τους άντρες τους.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ – Δημήτρης Παναγάκης

Από τους δώδεκα θεούς του Ολύμπου ο αγαπημένος μου είναι ο Απόλλωνας. Είναι ο θεός της μουσικής, της ποίησης και είχε μαντικές ικανότητες. Όταν άκουσα λοιπόν ότι ψάχνει αντικαταστάτη για μια μέρα, του ζήτησα να είμαι εγώ αυτός που θα πάει στη θέση του κι εκείνος δε μου χάλασε το χατίρι.

Μου άρεσε πολύ που μπορούσα να μαντέψω το μέλλον και να βοηθήσω ανθρώπους που κινδύνευαν. Ήθελα επίσης να πολεμήσω τον Δράκοντα Πύθωνα, το τέρας με τα δέκα χέρια και τα τέσσερα μάτια που τρόμαζε και σκότωνε τους κατοίκους των Δελφών. Αυτή τη μέρα έγραψα και πολλά τραγούδια, τα οποία θα αφιερώσω σε όλα τα κορίτσια για να είναι χαρούμενα και χαμογελαστά.

Είμαι σίγουρος πως είμαι πολύ καλύτερος από τον Απόλλωνα κι έτσι ο Δίας δε θα θύμωνε ποτέ μαζί μου.

ΑΡΤΕΜΙΣ – Δανάη Κόκκαδη

Μία μέρα, καθώς περπατούσα στο δάσος συνάντησα μια κοπέλα. Με χαιρέτησε και μετά άρχισε να τρέχει και να κυνηγάει ένα όμορφο ελάφι. Έτρεξα κι εγώ πίσω και της είπα πόσο πολύ μου άρεσε το τόξο της. Εκείνη μου χαμογέλασε και μου είπε πως θα μπορούσε να μου το δανείσει για μέρα, αρκεί να πάρω τη θέση της. Τότε μου εξήγησε πως ήταν η Άρτεμις ,η θεά του κυνηγιού. Δέχτηκα με χαρά. Όλη τη μέρα έκανα βόλτα στο δάσος και πρόσεχα να μη βάλει κανένας φωτιά. Φρόντιζα τα ζώα και τα βοηθούσα αν κάποιο είχε τραυματιστεί

ΆΡΗΣ – Νίκος Απιδάκος

Αν μια μέρα ήμουν ο Θεός Άρης θα πετούσα τα άρματα του πολέμου και θα προσπαθούσα να γίνω πιο καλός με τους γονείς μου, δηλαδή την Ήρα και τον Δία για να με αγαπήσουν και πάλι. Δε θα σκορπούσα τη δυστυχία και τον τρόμο στους ανθρώπους. Θα έκανα τους θεούς του Ολύμπου να με αγαπούν και όχι να με μισούν. Θα κατέστρεφα όλα τα όπλα και θα έφερνα την Ειρήνη και την Αγάπη σε όλο τον κόσμο. Δεν ξέρω όμως αν αυτό θα άρεσε στον αληθινό θεό του πολέμου, τον Άρη.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ – Γιώργος Ζερβός

Αγαπώ πολύ τη θάλασσα. Μου αρέσει να κολυμπάω και να κάνω βουτιές. Μια μέρα την ώρα που ήμουν στην παραλία εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά μου ο Ποσειδώνας. Δεν πίστευα στα μάτια μου. Ήταν πολύ ψηλός και κρατούσε μια τεράστια τρίαινα. Μιλήσαμε αρκετή ώρα και στο τέλος μου ζήτησε μια χάρη. Επειδή έπρεπε να πάει ένα ταξίδι, ήθελε να γίνω εγώ για μια μέρα ο θεός της θάλασσας. Εγώ δέχτηκα με μεγάλη χαρά. Προσπάθησα να κρατήσω τη θάλασσα όλου του κόσμου ήρεμη, χωρίς φουρτούνες. Προστάτευα τα καράβια και τους ναυτικούς. Κρατούσα την τρίαινα με όλη μου τη δύναμη για να μην τη χτυπήσω κατά λάθος και σηκωθούν τεράστια κύματα. Δεν ήταν εύκολη δουλειά, αλλά νομίζω ότι τα κατάφερα και έτσι ο Ποσειδώνας θα μπορεί να με αφήνει πιο συχνά στη θέση του.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ – Αδεξάνδρα Μαρκοπούλου

Μια μέρα που είχα πάει στη βιβλιοθήκη για να διαβάσω ,είδα μια πανέμορφη κοπέλα. Ήταν λίγο στεναχωρημένη και τη ρώτησα τι είχε. Τελικά ήταν η Αφροδίτη, η θεά της ομορφιάς. Έπρεπε όλη τη μέρα να περιποιείται τον εαυτό της και δεν έβρισκε χρόνο να διαβάσει το αγαπημένο της βιβλίο. Έτσι αποφασίσαμε να αλλάξουμε ζωές για μια μέρα. Μου άρεσε πολύ, γιατί φορούσα ωραία ρούχα, είχα πολύ ωραία μαλλιά και οι βοηθοί μου μού έκαναν ωραία χτενίσματα, μου έβαζαν μάσκες ομορφιάς και κρέμες και μου έβαφαν τα νύχια. Είναι υπέροχο να είσαι η θεά της ομορφιάς, αλλά και αρκετά κουραστικό

ΗΦΑΙΣΤΟΣ – Ξενοφών Κυριακόπουλος

Ο Ήφαιστος, ο θεός της φωτιάς είχε ένα σοβαρό ατύχημα. Την ώρα που έφτιαχνε μια ασπίδα τραυματίστηκε πολύ σοβαρά και έπρεπε να μείνει για μια ολόκληρη μέρα στο νοσοκομείο. Επειδή όμως εκείνη την περίοδο γινόταν πόλεμος και οι πολεμιστές είχαν ανάγκη από καινούριες πανοπλίες έπρεπε κάποιος να τον αντικαταστήσει.

Πήγα λοιπόν εγώ στη θέση του. Δεν ήταν εύκολη δουλειά. Στο εργαστήριό του έκανε πολλή ζέστη, γιατί είναι μέσα στο ηφαίστειο. Έπρεπε να φτιάξω πολλές ασπίδες και σπαθιά σε πολύ λίγο χρόνο. Και δεν έφτανε όλο αυτό, είχα και τον Δία να μου παραγγέλνει συνεχώς καινούριους κεραυνούς.

ΑΘΗΝΑ – Μαριάνθη Δρογκάρη

Δύσκολος ρόλος μου δόθηκε σήμερα. Θα πρέπει να πάρω για 24 ώρες τη θέση της Αθηνάς, θεάς της σοφίας. Κάθισα λοιπόν στον θρόνο μου και αγνάντευα από τον Όλυμπο τους ανθρώπους. Είδα αμέσως τις ανάγκες που είχαν και ξεκίνησα αμέσως δουλειά. Έφτιαξα σχολεία για όλα τα παιδιά, ώστε να μάθουν να γράφουν, να διαβάζουν και να γίνουν σωστοί άνθρωποι όταν μεγαλώσουν. Βοήθησα να φτιάξουν αγάλματα, ναούς και μουσεία. Ταξίδεψα σε όλη την Ελλάδα και δίδαξα στους ανθρώπους την αγάπη για τη γνώση. Αυτή θα μας απομακρύνει από τα κακά πράγματα. Έτσι θα ζούμε σε έναν όμορφο, ειρηνικό κόσμο γεμάτο αγάπη και χαρά.

ΔΗΜΗΤΡΑ – Δήμητρα Κορίννη

Με τη θεά της γεωργίας έχουμε το ίδιο όνομα και είμαστε καλές φίλες. Μια μέρα πριν η κόρη της η Περσεφόνη κατέβει στον Κάτω Κόσμο, την είδα πολύ στενοχωρημένη. Της είπα να περάσει το υπόλοιπο της μέρας με το παιδί της και θα αναλάμβανα εγώ όλες τις δουλειές της. Βοήθησα τους αγρότες στις γεωργικές τους εργασίες. Επέβλεπα τη σπορά, αλλά και το μάζεμα των καρπών. Όλα πήγαν τέλεια! Και η Δήμητρα ήταν ευχαριστημένη, αλλά και οι γεωργοί.

ΕΣΤΙΑ – Κάπα Παυλάκου

Η Εστία είναι η θεά της οικογένειας. Μια μέρα έπρεπε να λείψει από τον Όλυμπο. Τότε όλες οι οικογένειες άρχισαν να τσακώνονται. Όταν είδα τον πανικό που είχε δημιουργηθεί ζήτησα από τον Δία να πάρω εγώ τη θέση της. Δεν μου το αρνήθηκε φυσικά γιατί είδε και αυτός τον χαμό που είχε δημιουργηθεί σε όλα τα σπίτια. Έτσι έφερα ξανά την ηρεμία και τη γαλήνη σε όλες τις οικογένειες και προσπάθησα να τους μάθω να χρησιμοποιούν τη φωτιά μόνο για καλό σκοπό, δηλαδή για να ζεσταίνονται και να μαγειρεύουν.

Εγώ μετά 20 χρόνια (Α΄ΤΑΞΗ)

Τα πρωτάκια μας κάνουν επαγγελματικό προσανατολισμό. Με ρομαντισμό, αθωότητα αλλά και με μια χιουμοριστική διάθεση, επιδέχουν το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν όταν μεγαλώσουν.



Η πρώτη τάξη μαθαίνει για το σκάκι

Η ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ- Έρικα Αρβανίτη

Τα ζώα είναι οι καλύτεροι φίλοι των ανθρώπων. Εγώ ειδικά, τα αγαπώ πολύ και ονειρεύομαι κάποτε να αποκτήσω ένα αγρόκτημα με πολλά ζωάκια. Θέλω όμως να βοηθάω όλα τα ζώα του κόσμου και όχι μόνο τα δικά μου. Γι' αυτό θα γίνω κτηνίατρος .

Η ΔΑΣΚΑΛΑ- Παναγιώτα Καλαμαρά

Εγώ θα γίνω δασκάλα. Θα μαθαίνω στα παιδάκια, να γράφουν και να λογαριάζουν. Θα λέμε τραγουδάκια, θα ζωγραφίζουμε και θα πηγαίνουμε πολλές εκδρομές. Αγαπώ πολύ τα παιδιά και θα είμαι καλή δασκάλα.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ- Θεόφιλος Παυλάκος

Τις Απόκριες μου αρέσει να ντύνομαι Σερίφης ή αστυνομικός και να παίζω με τα πιστόλια μου. Γι αυτό και μεγαλώνοντας το επάγγελμα που θα ακολουθήσω είναι αστυνομικός ή τροχονόμος. Θα κυνηγάω τους κλέφτες και θα προστατεύω τους καλούς ανθρώπους.



"Τι χρειάζεται ένα παιδί". Πρόγραμμα που υλοποιήθηκε στη Β΄τάξη

Ο ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗΣ- Δημήτρης Ντόκαι

Από μικρός μου άρεσε πολύ το ποδόσφαιρο. Μια φορά μάλιστα πήγα με τον μπαμπά μου στο γήπεδο και είδαμε έναν αγώνα της αγαπημένης μου ομάδας. Όταν μεγαλώσω θα γίνω ποδοσφαιριστής. Θα παίζω σε μεγάλες ομάδες του εξωτερικού και φυσικά στην Εθνική Ελλάδος. Τα μικρά παιδιά θα φορούν μπλούζες με το όνομά μου και θα έχουν αφίσες με τη φωτογραφία μου στο δωμάτιό τους.

Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ- Τάνια Χρίστοβα

Μου αρέσει πολύ ο χορός. Στον ελεύθερό μου χρόνο, βάζω τραγούδια στον υπολογιστή και χορεύω. Όταν μεγαλώσω θα γίνω δασκάλα χορού και θα κάνω μαθήματα oriental σε κοριτσάκια. Θα φοράμε όμορφες στολές με χρυσά φλουριά και θα μοιάζουμε με χανούμισσες.

Η ΖΩΓΡΑΦΟΣ –Κική Γάββαρη

Από μικρή μου άρεσε πολύ να ζωγραφίζω. Η δασκάλα μου λέει πως είμαι καλλιτέχνης. Το επάγγελμα που θα κάνω όταν μεγαλώσω φυσικά είναι ζωγράφος. Θα κάνω και εκθέσεις ζωγραφικής. Με τις μπογιές μου θέλω να κάνω τον κόσμο πολύχρωμο και πολύ όμορφο.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ- Ηλίας Νταλαδής

Εγώ όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω δικηγόρος σαν τον νονό μου. Θα φοράω κοστούμι και γραβάτα και θα πηγαίνω πρωί πρωί στο δικαστήριο για να αθωώνω τους καλούς ανθρώπους που κατηγορούνται άδικα. Όταν όμως κάποιος έχει κάνει κάποια κακή πράξη, θα προσπαθώ να παίρνει την τιμωρία που πρέπει.

Ο ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ- Μάριος Κανελλάκης

Εγώ όταν μεγαλώσω, θα γίνω αστρονόμος. Θα έχω ένα μεγάλο τηλεσκόπιο και θα παρατηρώ το ηλιακό σύστημα και τους αστερισμούς. Εκτός από αυτά θα τάζω και στις κοπέλες τον ουρανό με τα άστρα. Ο ουρανός έχει πολλά μυστικά. Εγώ θα ανακαλύψω και τα αστέρια που είναι άγνωστα.

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ –Τσάχα Γιν

Συνέχεια ακούω στις ειδήσεις για την οικονομική κρίση, για την τρόικα και πολλά άλλα πράγματα που δεν τα καταλαβαίνω και πολύ Γι΄ αυτό όταν μεγαλώσω θα γίνω οικονομολόγος. θα φοράω κουστούμι και θα καταφέρω επιτέλους να φτιάξω την οικονομία της Ελλάδας.

Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ – Αποστολία Καδομοίρη

Στις σχολικές γιορτές θέλω να παίρνω μεγάλο ρόλο. Μαθαίνω πολύ γρήγορα τα λόγια μου. Μου αρέσει να παριστάνω κάτι άλλο από αυτό που είμαι. Όταν μεγαλώσω, θα γίνω ηθοποιός. Θα παίζω στο θέατρο, στην τηλεόραση αλλά και στον κινηματογράφο. Θα γίνω διάσημη και θα μοιράζω αυτόγραφα.

Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ – Γιώργος Καισιπόντης

Μου αρέσει να σχεδιάζω .Να τραβάω γραμμές, να τις ενώνω και να σχηματίζω σπιτάκια. Γι αυτό θα γίνω αρχιτέκτονας. Δε θα φτιάχνω όμως απλά σπίτια, αλλά σπίτια που θα κάνουν τους ανθρώπους που θα ζουν σε αυτά ευτυχισμένους. Θα τους βάζω και πισίνα και μεγάλους κήπους.

Ο ΜΠΟΥΖΟΥΞΗΣ – Νίκος Κούτρος

Όταν μεγαλώσω θα φτιάξω ένα συγκρότημα και θα παίζω μουσική σε κέντρα, σε γάμους και σε πανηγύρια. Αν κάποιος θέλει να ακούσει ένα συγκεκριμένο τραγούδι, θα μου το λέει και θα μου δίνει λεφτά για του κάνω το χατίρι. Έτσι θα γίνω πολύ πλούσιος.

«Δραχμούλα μου ...καλό σου ταξίδι». Ίσως τα ....ξαναπούμε!

Οι μικροί μαθητές της Β' τάξης δε γνώρισαν ποτέ τη δραχμή. Ακούνε όμως συχνά αυτή τη λέξη και ζήτησαν να γνωρίσουν «αυτό το νόμισμα» και να μάθουν περισσότερα για την Ελληνική Δραχμούλα και τα Ελληνικά νομίσματα που δεν κυκλοφορούν πια. Έτσι έψαξαν, διάβασαν, ρώτησαν και μας παρουσιάζουν μια ενδιαφέρουσα εργασία.

Δραχμή:



Η πρώτη δραχμούλα στην ιστορία του νέου ελληνικού κράτους εκδόθηκε το 1833. Ήταν ασημένιο κέρμα και είχε στη μια όψη τη μορφή του νεαρού βασιλιά Όθωνα και στην άλλη το ελληνικό εθνόσημο.

Δραχμούλες εκδόθηκαν άλλες 4 φορές, μέχρι που το 1954 εκδόθηκαν οι δραχμές του βασιλιά Παύλου. Ήταν από νικέλιο και είχαν στη μια όψη το βασιλιά Παύλο και στην άλλη το βασιλικό σήμα (βασιλικός θυρεός). Με τη δραχμή τότε μπορούσες να αγοράσεις: ένα παγωτό ξυλάκι (χωρίς σοκολάτα), το λάστιχο μιας σφεντόνας, ένα περιοδικό «Μικρό Ήρωα» από τα παλιατζίδικα της Κουμουνδούρου.

Το 1988 έγινε η τελευταία έκδοση της δραχμής. Ήταν χάλκινο κέρμα και είχε στη μια όψη τη Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα. Η Μπουμπουλίνα ήταν ιδιοκτήτρια αρκετών πλοίων και καπετάνισσα και διέθεσε όλη της την περιουσία στον Αγώνα της Ελληνικής επανάστασης του 1821 για την απελευθέρωση της Ελλάδος. Στην άλλη όψη είχε εικόνα φρεγάτας του 19ου αιώνα που ήταν πολεμικό πλοίο.

Έτσι η ζωή της δραχμής κράτησε 170 χρόνια, μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου του 2002 που καθιερώθηκε το Ευρώ. Και είπαμε όλοι μας «Αντίο δραχμούλα – Καλημέρα Ευρώ».

Αναγνωστοπούλου Δέσποινα, Β' τάξη

Δίδραχμο:



Το πρώτο κέρμα των 2 δραχμών εκδόθηκε το 1883 μαζί με τη δραχμούλα. Ήταν ασημένιο. Είχε στη μια όψη το βασιλιά Γεώργιο και στην άλλη το Ελληνικό εθνόσημο. Κυκλοφόρησαν δίδραχμα 5 φορές με διαφορετικά πρόσωπα κάθε φορά επάνω τους. Αυτό που έχει τη μητέρα του Αχιλλέα επάνω και αυτό που έχει τη θεά Αθηνά είναι συλλεκτικά και σπάνια.

Το 1988 εκδόθηκε το τελευταίο δίδραχμο στην ιστορία της δραχμής. Ήταν μπρούτζινο κέρμα και είχε στη μια όψη τη Μαντώ Μουρογένους και στην άλλη κανόνι και άγκυρα και την ένδειξη «Ελληνική Δημοκρατία».

Η Μαντώ Μουρογένους ήταν Ελληνίδα αγωνίστρια της επανάστασης του 1821. Καταγόταν από την Πάρο και διέθεσε εξοπλισμένα πλοία με δικά της έξοδα.

Αυτό το νόμισμα το έχουν αρκετοί άνθρωποι στα σπίτια τους. Όσοι το έχουν το βάζουν στις βασιλόπιτες την Πρωτοχρονιά.

Αγγάνη Νικόλ, Β΄τάξη

Πεντάδραχμο:



Το πρώτο πεντάδραχμο κυκλοφόρησε το 1883. Ήταν ασημένιο κέρμα και στη μια όψη είχε το νεαρό βασιλιά Όθωνα και στην άλλη το ελληνικό εθνόσημο. Από τότε κυκλοφόρησαν 3-4 φορές κέρματα των 5 δραχμών.

Το πιο γνωστό κυκλοφόρησε το 1930. Ήταν από νικέλιο και είχε στη μια όψη την παράσταση του μυθικού πουλιού Φοίνικα, που αναγεννιέται από τις στάχτες του. Ήταν εμπνευσμένο από τον «Φοίνικα», το πρώτο νόμισμα της νεότερης Ελλάδας, που έκοψε ο Καποδίστριας το 1928 και απεικόνιζε επίσης το μυθικό πουλί. Στην άλλη όψη γραφόταν η αξία «5 Δραχμαί».

Το τελευταίο κέρμα των 5 δραχμών κυκλοφόρησε το 1976. Ήταν κέρμα από νικέλιο και είχε στη μια όψη τον αρχαίο φιλόσοφο Αριστοτέλη και στην άλλη την ένδειξη «Ελληνική Δημοκρατία».

Ο Αριστοτέλης ήταν αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος και ο δάσκαλος του Μέγα Αλέξανδρου. Η σκέψη και η διδασκαλία του επηρέασαν για πολλούς αιώνες τους φιλοσόφους, τους θεολόγους, αλλά και τους επιστήμονες μέχρι και τον Μεσαίωνα.

Κρικέλλα Ιωάννα, Β' τάξη

Δεκάδραχμο:

Το κέρμα των 10 δραχμών κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1930 και ήταν ασημένιο. Στην όψη του εικονίζονταν η αρχαία θεά Δήμητρα και στάχια σταριού, γιατί ήταν η θεά της Γεωργίας.

Νέο κέρμα των 10 δραχμών κυκλοφορεί το 1959. Στην όψη του έχει το κεφάλι του βασιλιά Παύλου και στην άλλη το βασιλικό σήμα. Μετά από το θάνατο του βασιλιά Παύλου κυκλοφορεί νέο κέρμα με το κεφάλι του νέου βασιλιά Κωνσταντίνου.

Τέλος, το 1976 κυκλοφορεί το τελευταίο κέρμα των 10 δραχμών που έχει στη μια όψη τον φιλόσοφο Δημόκριτο και στην άλλη τη δομή της ύλης και το άτομο, για τα οποία πρώτος μίλησε ο Δημόκριτος. Ο φιλόσοφος Δημόκριτος έγινε παγκόσμια γνωστός και θεωρείται σήμερα ο πρώτος ατομικός επιστήμονας του κόσμου.

Αλλοίμονου Σοφία

Εικοσάδραχμο:



Το κέρμα των 20 δραχμών κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1930. Ήταν ασημένιο και έμοιαζε με το αρχαίο μακεδονικό πεντάδραχμο που έβγαλε ο αρχαίος Μακεδόνας βασιλιάς Αντίγονος. Το 1960 κυκλοφορεί νέο κέρμα, ασημένιο, των 20 δραχμών. Στην μια όψη έχει το κεφάλι του τότε βασιλιά Παύλου και στην άλλη την εικόνα της μυθολογικής θεάς της Σελήνης (Φεγγαριού).

Άλλες 2 φορές κυκλοφόρησαν εικοσάδραχμα, είναι πάντα ασημένια και έχουν την αξία τους σε ασήμι.

Το 1986 κυκλοφορεί το τελευταίο κέρμα των 20 δρχ. που έχει στη μια όψη του τον εθνικό μας ποιητή, Διονύσιο Σολωμό, και στην άλλη ένα κλαδί από ελιά. Ο Σολωμός έγραψε τον εθνικό ύμνο της Ελλάδος που είναι οι δύο πρώτες στροφές από το ποίημά του «Ύμνος εις την Ελευθερίαν». Αυτά τα νομίσματα σήμερα τα μαζεύουν οι συλλέκτες γιατί γίνονται όλο και πιο σπάνια και όλο πιο πολύτιμα.

Βασιλακάκου Θεοδώρα, Β' τάξη

Πενηντάδραχμο:



Το πρώτο κέρμα των 50 δραχμών κυκλοφόρησε το 1980. Είχε πάνω το κεφάλι του αρχαίου Αθηναίου φιλόσοφου Σόλωνα. Το 1986 κυκλοφόρησε νέο κέρμα των 50 δραχμών. Είχε στη μια όψη το κεφάλι του αρχαίου ποιητή Ομήρου και στην άλλη ένα αρχαίο πλοίο, την περίφημη τριήρη. Το κέρμα αυτό πήρε το πρώτο βραβείο ως το καλύτερο στον κόσμο σε παγκόσμιο διαγωνισμό που έγινε στην Αμερική το 1988. Σήμερα θεωρείται σπάνιο και όποιος το έχει πρέπει να το φυλάξει.

Ο Όμηρος είναι ο μεγαλύτερος ποιητής της αρχαιότητας. Δεν γνωρίζουμε ποια είναι η πατρίδα του. Πολλές πόλεις τον διεκδικούν, αλλά οι πιο πιθανές είναι η Σμύρνη και η Χίος. Είναι σε όλο τον κόσμο γνωστά τα έργα του Ιλιάδα και Οδύσσεια που αναφέρονται στον πόλεμο των Ελλήνων με τους Τρώες (Ιλιάδα) και στις περιπέτειες του Οδυσσέα, ώσπου να γυρίσει στην πατρίδα του μετά τον πόλεμο (Οδύσσεια).

Η τριήρης ήταν το κυριότερο πολεμικό πλοίο των αρχαίων Ελλήνων. Είχε τρεις σειρές από κουπιά.

Κατσαντώνης Θεόδωρος

Εκατοντάδραχμο:



Το κέρμα των 100 δραχμών κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1990.

Αναγράφει στη μια όψη «Ελληνική Δημοκρατία», την ημερομηνία κυκλοφορίας, την αξία καθώς και τον «ήλιο της Βεργίνας». Ο ήλιος αυτός έχει 16 ακτίνες. Υπάρχουν πολλές απόψεις των αρχαιολόγων για τον ήλιο. Μπορεί να είναι σύμβολο της Μακεδονίας ή θρησκευτικό σύμβολο ή διακοσμητικό σχέδιο. Ανακαλύφθηκε για πρώτη φορά στη Βεργίνα, ένα χωριό έξω από τη Βέροια, από τον αρχαιολόγο Ανδρόνικο.

Επίσης εμφανίζεται κάτω αριστερά ένα «ανθέμιο», (σαν λουλούδι με 5 πέταλα), που χρησιμοποιείται στη διακόσμηση κτηρίων.

Στην άλλη όψη φαίνεται το κεφάλι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ο Μ. Αλέξανδρος εμφανίζεται με κορδέλα στα μαλλιά, που συμβολίζει τον μυημένο στα Ελληνικά Μυστήρια.

Η κυκλοφορία του σταμάτησε στις 28 Φεβρουαρίου του 2002, όταν άρχισε να κυκλοφορεί το ευρώ. Αυτό το κέρμα είναι το σπανιότερο από όλα. Όποιοι το είχαν πάρει από τις τράπεζας δεν το κυκλοφόρησαν και το κράτησαν.

Κοκκορού Στυλιανή, Β' τάξη

500 Δραχμές (κέρμα – αναμνηστικό):



Είναι το μεγαλύτερο σε αξία δραχμών κέρμα που έχει εκδοθεί.

Το πεντακοσάρικο από νικέλιο του 2000 κυκλοφόρησε σε έξι (6) διαφορετικούς τύπους, ως αναμνηστικό κέρμα, αλλά και ως κέρμα κανονικής κυκλοφορίας.

Όλοι οι τύποι έχουν θέματα σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενόψει των αγώνων αυτών που έγιναν στην Αθήνα το 2004.

Σε όλους τους τύπους το κέρμα αυτό έχει στη μια όψη το σήμα των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας που απεικονίζει σε στεφάνι δύο κλαδιά ελιάς.

Στην άλλη όψη έχει:

1/ τον ολυμπιονίκη της αρχαιότητας Διαγόρα, από τη Ρόδο,

2/ την είσοδο του σταδίου της αρχαίας Ολυμπίας,

3/ τις μορφές του Δημήτρη Βικέλα και του Γάλλου Πιερ Ντε Κουμπερτέν. Αυτοί είναι οι εμπνευστές και θεμελιωτές των νεότερων Ολυμπιακών Αγώνων που έγιναν στην Αθήνα για πρώτη φορά το 1896,

4/ τη μορφή του ολυμπιονίκη Σπύρου Λούη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 1896 (είναι γνωστή η φράση «έγινε Λούης» για εκείνον που φεύγει γρήγορα),

5/ την αφή (το άναμμα) της ολυμπιακής φλόγας (η αφή γίνεται πάντα στο αρχαίο στάδιο της Ολυμπίας και μεταφέρεται στη χώρα που γίνονται κάθε φορά οι Ολυμπιακοί Αγώνες).

Και αυτό το κέρμα είναι συλλεκτικό. Οι γονείς μας που πανηγύρισαν στους Ολυμπιακούς αγώνες που έγιναν στην Ελλάδα το 2004 ίσως το έχουν φυλάξει. Θα είμαι τυχερή αν το έχει η μαμά μου και μου το δείξει.

Χαντζή Αναστασία, Β' τάξη

Τα πιο παράξενα ζώα του πλανήτη

Τυφλοπόντικας με μύτη αστερία:

Ο τυφλοπόντικας με μύτη αστερία ζει στον ανατολικό Καναδά και στις βορειοανατολικές ΗΠΑ. Όταν γεννιέται εμφανίζεται ένα πρήξιμο στο πρόσωπό του και όταν μεγαλώσει λίγο αυτό ανοίγει σαν αστέρι γύρω από τη μύτη του. Ο σκοπός της ιδιαίτερης αυτής μύτης που μοιάζει λίγο με λουλούδι, λίγο με μικρό χταπόδι, είναι ότι πάνω στα μικρά πλοκάμια υπάρχουν πολλοί αισθητήρες για να τον προστατεύουν και να τον βοηθούν να βρίσκει εύκολα την τροφή του. Τρέφεται με σκουλήκια και διάφορα έντομα που βρίσκει, όπως όλοι οι τυφλοπόντικες, σκάβοντας τούνελ κάτω από ποτάμια και λίμνες. Το ζωάκι αυτό είναι ένας καλός κολυμβητής. Βασικό χαρακτηριστικό του είναι η απουσία της όρασης, γι' αυτό άλλωστε λέγεται και τυφλοπόντικας.

Αναγνωστόπουλος Ηλίας, Γ' τάξη

Πλατύπους (Ορνιθόρυγχος):

Ποιο είναι το ζώο που μοιάζει με ένα πλάσμα που δημιουργήθηκε από μέρη άλλων διαφορετικών ζώων, έχει ράμφος και πόδια πάπιας, σώμα κάστορα, γεννά αυγά, αλλά θηλάζει τα μικρά του; Είναι ο παράξενος Πλατύπους της Αυστραλίας.
Το ζωάκι αυτό έχει παράξενο DNA. Συνδυάζει στα γονίδιά του χαρακτηριστικά από ερπετά (γεννά αυγά και έχει δηλητήριο στα πόδια του), από θηλαστικά (θηλάζει τα μικρά του), από πτηνά (έχει σκληρό ράμφος και μεμβράνες ανάμεσα στα δάκτυλά του). Έχει τόσο ασυνήθιστη εμφάνιση, ώστε όταν εξέτασαν αυτό το ζωάκι βρετανοί ζωολόγοι το 18ο αιώνα, ήταν σίγουροι πως τους έκαναν φάρσα και έψαχναν για ραφές στη γούνα και το ράμφος του.

Βούδγαρη Δανάη – Αικατερίνη, Γ' τάξη

Το κουνέλι της Ανγκόρα:

Το κουνέλι της Ανγκόρα είναι ένα παλιό είδος κατοικίδιου κουνελιού που κατάγεται από την Άγκυρα της Τουρκίας και μαζί με την γάτα και την κατσίκα της Άγκυρας αποτελούν τα τρία πιο διάσημα ζώα της χώρας. Το κουνέλι αυτό εκτρέφεται για το τρομερά χνουδωτό του τρίχωμα, το οποίο είναι πολύ απαλό, μαλακό, λαμπερό και υπάρχει σε ολόκληρο το σώμα του, εκτός από τα αυτιά που δεν είναι τόσο μαλλιαρά. Με το μαλλί που έχει, γίνεται σαν μια μεγάλη μπάλα, γι' αυτό πρέπει να κουρεύεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, γιατί το κουνέλι αυτό καταπίνει κατά λάθος μαλλί και βλάπτει έτσι την υγεία του. Είναι ζωάκια ήρεμα, ευγενικά και υπάκουα από τη φύση τους, μπορούν να ζήσουν από 7 – 12 χρόνια, με την ανάλογη φροντίδα και το βάρος τους κυμαίνεται από 2 – 3,5 κιλά.

Λέγου Εδέν – Αναστασία, Γ' τάξη

Γιγαντιαίος Μυρμηγκοφάγος:

Τον γιγαντιαίο μυρμηγκοφάγο τον συναντάμε συχνότερα στην Αφρική, στην Ασία και στην Αυστραλία. Κατοικεί σε δάση, ζούγκλες, λιβάδια και σε ορεινές περιοχές. Είναι γνωστό ότι μπορεί να καταναλώσει 30.000 έντομα, κυρίως τερμίτες, κάθε μέρα. Το μήκος του φτάνει από 1,5 έως 2 μέτρα, ενώ η μακριά, φουντωτή ουρά του φτάνει μέχρι και το ένα μέτρο. Τα μπροστινά του πόδια έχουν μακριά, γαμψά νύχια, τα οποία διπλώνει από κάτω όταν περπατάει. Έχει κακή όραση, αλλά πολύ δυνατή όσφρηση. Έχει μακριά μουσούδα και μακριά και λεπτή γλώσσα που τη χώνει στις φωλιές των εντόμων. Το θηλυκό γεννά ένα μωρό, το οποίο το κρατά κοντά του για δύο χρόνια. Είναι άκακο ζωάκι...

Διακουμάκου Έδενα, Γ' τάξη

Αρμαντίλλο:

«Αρμαντίλλο» είναι ισπανική λέξη που σημαίνει «μικρό θωρακισμένο» και αναφέρεται στις κοκάλινες πλάκες που καλύπτουν όλο το ζώο. Είναι σαν να φοράει μία ολόσωμη καφέ πανοπλία. Όταν απειλείται κουλουριάζεται και παίρνει τη μορφή μπάλας.
Το ζωάκι αυτό είναι νυκτόβιο. Την ημέρα παραμένει κρυμμένο σε στοές που φτιάχνει μέσα στο χώμα. Έχει μήκος 75 περίπου εκατοστά. Έχει μακρύ ρύγχος με καλή όσφρηση, την οποία χρησιμοποιεί για να κυνηγήσει και μικρά μάτια με χαμηλή όραση. Τα πόδια του είναι κοντά, αλλά τρέχουν γρήγορα. Ο Αρμαντίλλο είναι και άριστος κολυμβητής. Έχει δυνατά νύχια που χρησιμοποιεί για να σκάβει και να βρίσκει μυρμήγκια και τερμίτες που αποτελούν την τροφή του. Ακόμη τρώει μικρά ζωάκια, φυτά και μερικούς καρπούς.
Ζει κυρίως στη Λατινική Αμερική. Λόγω του ότι δεν αποθηκεύει λίπος στο σώμα του, το κρύο αποτελεί βασικό εχθρό του, γι' αυτό και ζει σε εύκρατα και ζεστά κλίματα. Οι Ινδιάνοι τον κυνηγούν και φτιάχνουν μουσικά όργανα με το καβούκι του...

Ζωγράφου Αθανασία, Γ' τάξη



Στο Αττικό Πάρκο γνωρίσαμε πολλα παράξενα όντα από τον κόσμο των ερπετών



"Σαφάρι" με το τζίπ του Αττικού Πάρκου



Απολαμβάνουμε το πρώτο χιόνι που έπεσε στην πόλη μας

Το μυρμήγκι Panda:

Αυτό το παράξενο έντομο λέγεται μυρμήγκι αλλά στην πραγματικότητα είναι μία ασπρόμαυρη χνουδωτή – τριχωτή σφήκα. Ζει στα βουνά της Χιλής και της Αργεντινής. Το τρίχωμά της είναι πολύ σκληρό. Εισχωρεί στις φωλιές των θηραμάτων της χωρίς να τραυματιστεί γιατί προστατεύεται από το σκληρό χνούδι – τρίχωμα. Το θηλυκό μυρμήγκι είναι χωρίς φτερά, αλλά τα τσιμπήματά του είναι πολύ επώδυνα.
Το αρσενικό έχει κοκκινωπό τρίχωμα, έχει φτερά, αλλά είναι ακίνδυνο. Αυτή η περίεργη σφήκα – μυρμήγκι έχει συγγένεια με τη γνωστή «δολοφόνο αγελάδας», η οποία λέγεται έτσι γιατί με το κεντρί της κάνει τόσο οδυνηρό τσίμπημα που μπορεί να σκοτώσει αγελάδα. Θεωρείται ένα από τα εξαφανισμένα είδη στον κόσμο, παρ' όλο που γεννά 2.000 αυγά το χρόνο. Την κυνηγούν τα πτηνά που τρώνε έντομα και μυρμήγκια λόγω των φωτεινών χρωμάτων που έχει.

Χρυσιάκος Αλέξανδρος – Ραφαήλ, Δ' τάξη

Το ψάρι με τα κόκκινα χείλη:

Το ψάρι με τα κόκκινα χείλη είναι από τα πιο παράξενα ψάρια που ζουν στην Καραϊβική θάλασσα. Είναι γνωστό ως Red Lip Fish. Βασικό χαρακτηριστικό του είναι τα κατακόκκινα χείλη του, που είναι έντονα, σαρκώδη και εκφραστικά, ενώ το βλοσυρό του βλέμμα, η μεγάλη μυτερή του μύτη και οι άσπρες τρίχες γύρω από τα χείλη του, το κάνουν λίγο τρομακτικό και άσχημο. Αυτό το ψάρι δεν έχει ιδιαίτερη ικανότητα στο κολύμπι. Χρησιμοποιεί τα 2 πλαϊνά του πτερύγια για να περπατήσει στον πυθμένα και να συρθεί ανάμεσα από τους βράχους. Ζει κυρίως στα νησιά Γκαλαπάγκος και στις ακτές της Κόστα Ρίκα. Τρέφεται με πλαγκτόν αλλά και με μικρά θαλάσσια είδη.

Χριστοφοράκου Αδαμαντία, Γ' τάξη

Χελώνα Matamata:

Η χελώνα Matamata είναι η πιο αλλόκοτη χελώνα του κόσμου. Την ώρα που οι περισσότερες χελώνες μοιάζουν ακίνδυνες και αβλαβείς, η συγκεκριμένη αποτελεί πχηρή εξαίρεση. Μοιάζει με προϊστορικό ον που ξέμεινε από την εποχή των δεινοσαύρων. Ζει στις όχθες του Αμαζονίου στη Ν. Αμερική. Κινείται αρκετά γρήγορα. Το κεφάλι της είναι πλατύ με στόμα αρκετά μεγάλο. Έχει μακρύ λαιμό που τον μαζεύει και τον εκτοξεύει με ταχύτητα και τον γυρνάει σαν να είναι φίδι. Δεν γλιτώνουν εύκολα τα μικρά ζωάκια που κυνηγάει η χελώνα matamata.

Νιοκάι Βαρβάρα, Γ' τάξη

Μαλακοχέλυα νεροχελώνα:

Η Μαλακοχέλυα νεροχελώνα ζει σε γλυκά νερά ποταμών και λιμνών. Πατρίδα της είναι η νοτιοανατολική Ασία. Οφείλει το όνομά της στο ασυνήθιστα μαλακό κέλυφός της. Για να προστατευθεί από τα αρπακτικά περνάει το 95% της ζωής της χωμένη στην άμμο, με μόνο τα μάτια και την μύτη της να προεξέχουν. Αυτή η γιγαντιαία χελώνα μπορεί να φτάσει έως 50 κιλά βάρος και 2 μέτρα μήκος. Έχει μεγάλα νύχια, μακρύ ρύγχος και σαγόνια τόσο δυνατά που μπορεί να θρυμματίσει κόκκαλα. Τα μάτια της είναι ακίνητα και μοιάζουν σαν να είναι νεκρή. Είναι επιθετική και μπορεί να εκτείνει το λαιμό της πολύ μακριά και με ταχύτητα γρηγορότερη και από αυτήν της κόμπρας, σύμφωνα με τους επιστήμονες.

Κωτσάκος Άγγελος – Δημήτρης, Γ' τάξη

Πρίστης ή Ξυλουργός Καρχαρίας:

Ο Πρίστης ή «Ξυλουργός Καρχαρίας», ο οποίος ανήκει στα σαλάχια είναι γνωστός για το μακρύ οδοντωτό του ρύγχος που μοιάζει με πριόνι, γι' αυτό τον λένε ξυλουργό. Εντοπίζεται σήμερα σε πολύ λίγες περιοχές στη νότια Φλόριντα και είναι το πρώτο σπονδυλωτό που αναπαράγεται με παρθενογένεση. Οι επιστήμονες, πιστεύουν ότι η παρθενογένεση είναι μια στρατηγική επιβίωσης καθώς ο πληθυσμός αυτού του ψαριού συνεχώς μειώνεται και η ύπαρξή του απειλείται, καθώς υπολογίζεται ότι ο πληθυσμός τους έχει μειωθεί κατά 90%. Η αιτία που κοντεύει να εξαφανιστεί είναι η υπεραλιεία. Οι κάτοικοι των νησιών τον κυνηγούν για τη νόστιμη σούπα που φτιάχνουν με το κρέας του.

Νιούνκα Ραούλ – Δημήτριος, Γ' τάξη

Krasoblog – Ο διάφανος βάτραχος:

Ο διάφανος ή «γυάλινος» βάτραχος όπως ονομάζεται, ανήκει στην οικογένεια Centrolenidae και ζει στα τροπικά δάση της Κόστα Ρίκα. Ανακαλύφθηκε για πρώτη φορά το 1872 σε υγρά ορεινά δάση της κεντρικής και νότιας Αμερικής, κατά μήκος των ποταμών και στις ακτές λιμνών της περιοχής. Το πάνω μέρος του σώματός του είναι πράσινο, όπως και των πιο πολλών βατράχων. Ωστόσο, στο κάτω μέρος της κοιλιάς του το δέρμα είναι εντελώς διάφανο, με αποτέλεσμα τα μικροσκοπικά του κόκκαλα, τα έντερα και τα εσωτερικά όργανα όπως η καρδιά, το συκώτι και άλλα, να φαίνονται. Ο «γυάλινος» βάτραχος τριγυρνάει τη νύχτα και αναζητά την τροφή του, γιατί το σκοτάδι τον προστατεύει. Τα αρπακτικά ζώα που τον κυνηγούν δεν τον βλέπουν μέσα στο σκοτάδι.

Σκρέκας Ανάργυρος, Γ' τάξη

Βραδύποδα:

Το μικροσκοπικό αυτό ζωάκι ανακαλύφθηκε από τον Γερμανό Εφραίμ Γκαίζε το 1773, ο οποίος το ονόμασε «μικρή αρκούδα του νερού». Αργότερα ο Λάτζαρος Σπαλατζάνι του έδωσε το όνομα βραδύποδας και σημαίνει «αυτός που περπατάει αργά». Τα πιο μεγάλα ζώα έχουν μήκος 1,5 χιλιοστό ενώ τα πιο μικρά 0,1mm. Τα βραδύποδα μπορούν να επιβιώσουν σε περιβάλλοντα που θα σκότωναν οποιοδήποτε άλλο ζώο. Παραμένουν ζωντανά σε θερμοκρασίες κοντά στο απόλυτο μηδέν αλλά και στους 151oC, μπορούν να αντέξουν χίλιες φορές περισσότερη ακτινοβολία από όλα τα άλλα ζώα και να ζήσουν σχεδόν μια δεκαετία χωρίς νερό, καθώς και σε κενό όπως αυτό του διαστήματος. Δικαίως, λοιπόν, χαρακτηρίζονται ως τα δυνατότερα και ανθεκτικότερα ζώα του πλανήτη.

Αγγάνης Χρήστος, Γ' τάξη

Στιγμές απ΄ τη ζωή μας

ΒΡΑΒΕΙΑ 2017

««Ένα τραγούδι – πολλά σχολεία – ένας κόσμος»

Η παγκόσμια εβδομάδα Δράσης για την εκπαίδευση είναι μια Διεθνής κίνηση που διοργανώνεται από την Παγκόσμια Εκστρατεία για την Εκπαίδευση και συντονίζεται στην Ελλάδα από την Action Aid. Το 2017 συμμετείχαν εκπαιδευτικοί – μαθητές και μαθήτριες από 700 Σχολικές μονάδες από όλη την Ελλάδα.
Στο Διαγωνισμό αυτό πήραν μέρος οι μαθήτριες της Δ' τάξης του Ιδιωτικού Εκπαιδευτηρίου «ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ» με ένα τραγούδι το οποίο έγραψαν, μελοποίησαν και τραγούδησαν και το οποίο είναι αφιερωμένο στο μεγάλο πρόβλημα των προσφύγων.
Ο διαγωνισμός αυτός διεξήχθη ηλεκτρονικά. Οι μαθήτριες του Ιδιωτικού Εκπαιδευτηρίου απέσπασαν «Ειδικό Έπαινο» για τη συμμετοχή τους.
Παραθέτουμε το βραβευμένο τραγούδι:
Μέσα στο νου και την καρδιά μένουν εικόνες με παιδιά
ν' απλώνουν μ' αγωνία χέρια για Σωτηρία.

Άσπρα – μαύρα – πονεμένα δάχτυλα μελανιασμένα
προς εμάς είν' απλωμένα παιδικά κι απελπισμένα.

Σε προσφυγόπουλο μικρό θα δώσω χέρι αδελφικό
θα φτιάξουμε εγώ κι αυτό το Νέο Κόσμο Ειρηνικό.

Χέρια βλέπω απλωμένα να κινούνται απελπισμένα
με μια βάρκα ταξιδεύουν και ελπίδα όλοι γυρεύουν.

Τραγούδησαν οι μαθήτριες της Δ' τάξης: Αναγνωστοπούλου – Τσιγγανέ – Φούρκα – Αρβανίτη – Φωκά – Ασημακοπούλου – Περεντέση – Βρεπάκου – Παναγάκη – Ντοκάι – Παναγιωτοπούλου.

Μαθηματική Εταιρεία»:

Κάθε χρόνο η Μαθηματική Εταιρεία διοργανώνει διαγωνισμό για τους μαθητές της Στ' τάξης. Τα θέματα δίδονται ηλεκτρονικά όπως στις πανελλήνιες εξετάσεις. Οι τελειόφοιτοι του Σχολείου μας διαγωνίστηκαν στην 1η φάση του διαγωνισμού στις 10 Μαρτίου 2017. Από τους 11 μαθητές της Στ' τάξης αρίστευσαν οι 9.

«63ος Πανευρωπαϊκός Διαγωνισμός της "Europe at school"»:

Στις 13 Νοεμβρίου 2016 στο μουσείο της Ακρόπολης εδόθησαν τα βραβεία στους μαθητές που διακρίθηκαν για τις καλλιτεχνικές εργασίες τους στον πεζό λόγο και στην ποίηση με θέμα: «Ζούμε μαζί ειρηνικά». Βραβεύτηκαν οι μαθήτριες: Κανελλάκου Ηλέκτρα και Αττιλάκου Παναγιώτα.

«Κυκλοφορώ με ασφάλεια»:

Από το ινστιτούτο έρευνας και εκπαίδευσης για την οδική ασφάλεια βραβεύτηκε το Σχολείο μας για την αφίσα που εκπόνησαν οι μαθητές από τις Δ' και Στ' τάξεις με ομαδική συνεργασία.

«Unicef»:

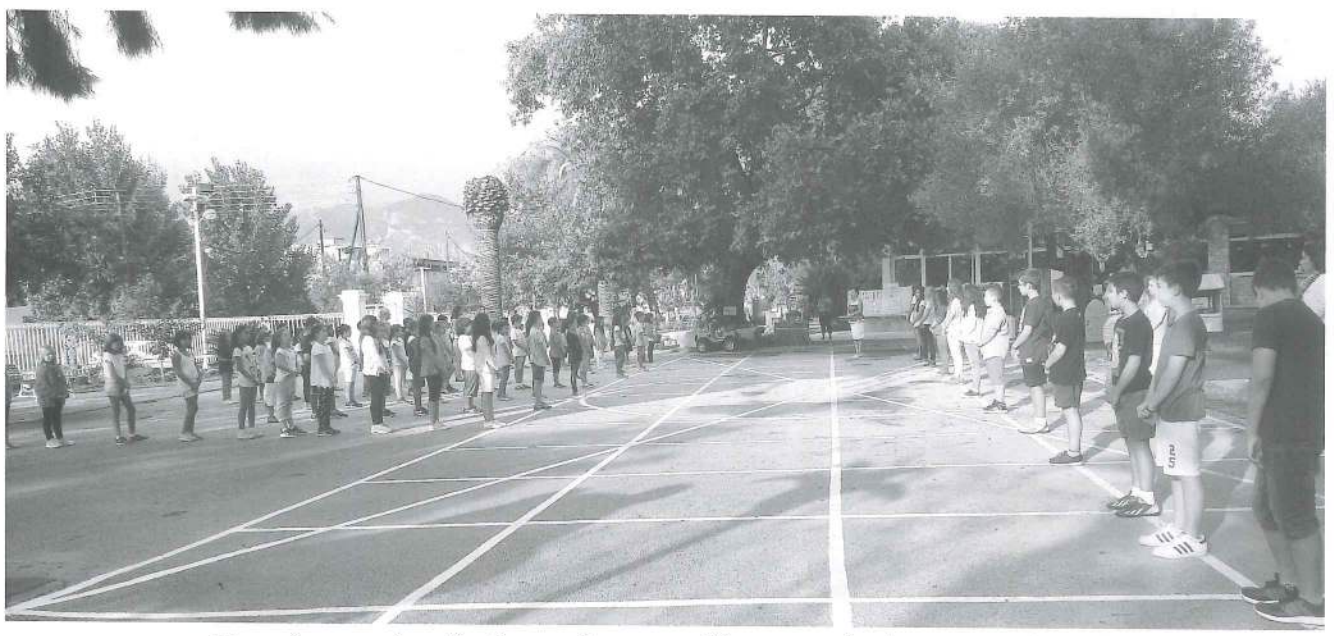
Στη στοά του βιβλίου εδόθησαν το Νοέμβριο 2016 τα βραβεία για τον 18ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό της unicef με θέμα: «Τα παιδιά γράφουν και ζωγραφίζουν τα δικαιώματά τους». Βραβεύτηκαν και οι δύο αφίσες του Νηπιαγωγείου μας, των τμημάτων «Σπουργιτάκια» και «Ελαφάκια». Τα βραβεία συνόδευσε επιστολή της οποίας το απόσπασμα δημοσιεύουμε:
«Συγχαρητήρια! Η Ελληνική Εθνική Επιτροπή UNICEF σας επιβραβεύει με ειδικό έπαινο για το ζήλο και τον ενθουσιασμό που δείξατε με τη συμμετοχή σας στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Τα Παιδιά Γράφουν & Ζωγραφίζουν τα Δικαιώματά τους, το 2016». Εκπαιδευτικοί και μαθητές αναδειχθήκατε «πρωταθλητές» στην προώθηση των Δικαιωμάτων του Παιδιού.... κ.λπ.».

«Οικολογικά Σχολεία»:

Η Ελληνική εταιρεία προστασίας της Φύσης απονέμει έπαινο στο Δημοτικό Σχολείο «Ι. ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ & ΣΙΑ Ε.Ε.» για την εξαιρετική συμμετοχή του, επί 26 έτη συνεχή, στο πρόγραμμα για την προστασία του περιβάλλοντος. Η συντονίστρια των προγραμμάτων Αλίκη Βαβούρη.



Παγκόσμια Ημέρα Νερού



Πρωινή παρουσίαση θεμάτων από τους μεγαλύτερους μαθητές στους μικρότερους



Στιγμιότυπο από την αναπαράσταση της Γέννησης του Χριστού σε υπαίθριο χώρο



Με άψογο βηματισμό και παραδοσιακές στολές παίρνουμε μέρος στην παράλαση της 25ης Μαρτίου

Το Νηπιαγωγείο μας

* Μέσα σ' έναν ελαιώνα 28 στρεμμάτων δίπλα στην αρχαία Σπάρτη, με υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις, με τεράστιες πλειόλουστες αίθουσες, χτυπά η καρδιά του Ιδιωτικού Εκπαιδευτηρίου ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ.

* Μέσα σ' ένα ιδανικό περιβάλλον για καλλιέργεια Παιδείας παρέχει στα νήπιά του ποιότητα γνώσεων με πλούσια εποπτικά μέσα και δημιουργεί κίνητρα για εποικοδομητική δραστηριότητα.

* Η γνώση δεν προσφέρεται μόνο από τις σελίδες των βιβλίων. Γνώση γίνεται η ίδια η ζωή. Μέσα από δράση – εμπειρίες – βιώματα – ανακαλύψεις – διαπιστώσεις – πειραματισμούς – κινητοποιήσεις, ανθίζει ο καρπός της γνώσης.

* Το Νηπιαγωγείο μας και ο Παιδικός σταθμός είναι ο μαγικός χώρος των λιλιπούτιων μαθητών. Το τρενάκι με τους σταθμούς στα διάφορα σημεία του κτήματος όπως στάση κουνελάκια - στάση μεγάλη λίμνη - στάση ροδιές κτλ. ταξιδεύει τα νήπια και ανοίγει τους ορίζοντες της γνώσης.

* Είμαστε το πρώτο Εκπ/ριο στην Ελλάδα που εφήρμοσε τα ελαστικά δάπεδα ασφαλείας τα οποία καταργούν τις μοκέτες που εύκολα γίνονται εστίες μικροβίων.

* Μια ολόκληρη πόλη με ονειρεμένα και πολύ λειτουργικά σπιτάκια στήθηκε στον προαύλιο χώρο, με σκοπό τη διασκέδαση αλλά και την καλλιέργεια δεξιοτήτων.

* Οι τεράστιες παιδικές χαρές με τις 9 τσουλήθρες, τα 5 τούνελ, τους 2 πύργους με την εναέρια γέφυρα, το κάστρο μας, το τεράστιο γήπεδο στρωμένο με γκαζόν, το τεράστιο σκάκι κτλ. έγιναν η αγαπημένη ενασχόληση όλων των παιδιών.

* Τα ηλεκτρονικά ποδηλατάκια, τα συνδεδεμένα με τις τεράστιες οθόνες, οδηγούν τα νήπια σε δρόμους γεμάτους... αριθμούς, γράμματα και... γνωστικά παιχνίδια.

* Στο Νηπιαγωγείο μας και στο Δημοτικό μας ευτυχισμένα παιδιά έρχονται σε επαφή με τη φύση, βιώνουν τη αγάπη και τη χαρά της μάθησης, εκφράζονται, δημιουργούν, μαθαίνουν.

* Οι διαδραστικοί πίνακες κάνουν τη μάθηση χαρά και προσφέρουν ανεξίτηλες γνώσεις. Όνειρο της Δ/νσης είναι να λειτουργεί το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπ/ριο Σπάρτης με άψογο τρόπο συνδυάζοντας τη στερεά θεμελιωμένη παραδοσιακή παιδαγωγική με τους σύγχρονους διεπιστημονικούς προβληματισμούς, υποβοηθούμενη με υπερσύγχρονη τεχνολογική υποδομή.



Γνωρίζουμε το Μουσείο της πόλης μας



Ο Πρόεδρος του θρυλικού Ολυμπιακού κύριος Σάββας Θεοδωρίδης επισκέφθηκε το σχολείο μας μαζί με παίκτες - θρύλους του Ολυμπιακού

«Μια αθώα φάρσα...»

Είναι Κυριακή βράδυ και ο Τοτός βλέπει το ημερολόγιό του.
«Ωχ! Πότε πέρασε η μέρα; Αύριο έχω σχολείο», σκέφτηκε και πήγε για ύπνο. Ξημερώνει Δευτέρα. Το ξυπνητήρι χτυπά δυνατά. Η ώρα είναι οκτώ το πρωί.
Ο Τοτός πετάγεται από τον ύπνο του και σκέφτηκε πως είναι αδιάβαστος και άγραφτος. «Τι να κάνω; Τι να κάνω;», μουρμουράει συνέχεια. «Α! Το βρήκα. Θα κάνω τον άρρωστο. Θα πάρω τηλέφωνο την διευθύντρια του σχολείου μου, την κυρία Βάννα και θα πω πως είμαι ο μπαμπάς του Τοτού και ότι ο Τοτός αρρώστησε. Χα, χα.».
Ο Τοτός σηκώνεται από το κρεβάτι και τρέχει χαρούμενος προς το τηλέφωνο. Ντριν, ντριν.
-Κα Βάννα: Παρακαλώ!
-Τοτός: Καλημέρα σας.
-Κα Βάννα: Καλή σας μέρα.
-Τοτός: Πήρα τηλέφωνο για να σας πω ότι ο Τοτός είναι άρρωστος και έτσι δεν θα έρθει στο σχολείο σήμερα.
-Κα Βάννα: Μάλιστα, εσείς ποιος είστε;
-Τοτός: Είμαι ο Τοτός. Ωχ! Είμαι ο μπαμπάς μου. Όχι, είμαι ο Τοτός του μπαμπά μου.
-Κα Βάννα: Τοτέ!!! Πάλι φάρσα κάνεις; Έλα γρήγορα στο σχολείο με τον μπαμπά σου!
Είναι Δευτέρα πρωί και ο Τοτός τελικά πάει σχολείο μαζί με τον μπαμπά του.
-Κλαψ, κλαψ.... Η φάρσα ...δεν πέτυχε!

«Απόγευμα στην παιδική χαρά»

Το σπίτι μου βρίσκεται κοντά σε μια παιδική χαρά. Καθημερινά εγώ και οι φίλοι μου επισκεπτόμαστε την παιδική χαρά για να παίξουμε. Είναι υπέροχα τα παιχνίδια. Έχει τραμπάλες, τσουλήθρες και το παιχνίδι «γύρω-γύρω όλοι». Με τους φίλους μου παίζουμε σε όλα τα παιχνίδια, τρέχουμε και γελάμε πολύ. Πολλές φορές η μαμά μου ετοιμάζει τοστ, κέικ και μπισκότα και τα τρώμε όλα. Εμένα μου αρέσει να παίζω στις «αράχνες». Είναι ένα παιχνίδι που πρέπει να έχεις μεγάλη ικανότητα στο σκαρφάλωμα. Επίσης πρέπει να έχεις καλή ισορροπία για να μην πέσεις και χτυπήσεις. Κάποιες φορές παίζουμε κρυφτό και κυνηγητό με τους φίλους μου. Οι ώρες περνάνε πολύ ευχάριστα χωρίς να το καταλάβω. Ανυπομονώ κάθε φορά να τελειώσω τις εργασίες μου για να βρεθώ στην παιδική χαρά να παίξω και να γελάσω με τους φίλους μου. Περνάω πολύ ωραία. Γι' αυτό τη λένε και «παιδική χαρά».

«Η μουσική γοητεύει τα ...θηρία»

Ο Τοτός διάβασε σε ένα βιβλίο ότι η μουσική γοητεύει ακόμα και τα θηρία. Σκέφθηκε να δοκιμάσει και αυτός και πήρε από ένα φίλο του μία μικρή τρομπέτα. Έπαιξε μουσική σε μία γάτα, αλλά αυτή του όρμησε. Ο Τοτός ξεκίνησε για να βρει άλλα ζωάκια. Οι φίλοι του σκέφθηκαν να του κάνουν μια αθώα φάρσα. Πήραν ένα ψαροκόκαλο και με τρόπο το κρέμασαν στο παντελόνι του Τοτού. Οι γάτες της γειτονιάς μύρισαν το ψαροκόκαλο και μαζεύτηκαν γύρω του. Ο Τοτός έπαιζε την τρομπέτα και νόμιζε ότι γοήτευε τις γάτες με τη μουσική του. Οι φίλοι του μαζί με τις γάτες τον ακολουθούσαν. Οι γάτες όμως όρμησαν να φάνε το ψαροκόκαλο και με τα νύχια τους έσκισαν το παντελόνι του Τοτού... Τώρα πρέπει με μουσική να ...γοητεύσει τη μαμά του ο Τοτός...

«Το δάσος είναι φίλος του ανθρώπου»

Το Σάββατο πήγα στο δάσος με τη μαμά και τον μπαμπά. Θέλαμε να πάμε μία βόλτα και να πάρουμε λίγο αέρα. Στο αυτοκίνητο ανυπομονούσα. Όταν φτάσαμε στο δάσος ήμουν πολύ χαρούμενη. Οι γονείς μου, μου είπαν ότι το δάσος είναι το σπίτι πολλών ζώων. Μου εξήγησαν ότι τα δέντρα στο δάσος καθαρίζουν τον αέρα της πόλης και μας δίνουν το οξυγόνο. Ακόμα, το δάσος είναι φίλος μας, γιατί όταν βρέχει, οι ρίζες των δέντρων κρατάνε σα σφουγγάρι το νερό κι έτσι εμείς στην πόλη δεν πλημμυρίζουμε. Ακόμα κατάλαβα ότι μια βόλτα στο δάσος, είναι πολύ χαλαρωτική και μας ξεκουράζει. Το δάσος είναι φίλος του ανθρώπου και θέλω να μάθουν όλοι ότι πρέπει να το προστατεύουμε και να το αγαπάμε

«Μια μέρα αδιάβαστη στο Σχολείο»

Δεν πρέπει να ερχόμαστε στο σχολείο αδιάβαστοι γιατί νιώθουμε ντροπή μπροστά στους συμμαθητές μας. Την ημέρα που ήρθα αδιάβαστη στο σχολείο μου, εγώ δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Ήταν μια μέρα του φετινού χειμώνα και δεν είχα διαβάσει την προπαίδεια του 8. Την ημέρα που ήρθα αδιάβαστη και δεν θα την ξεχάσω ποτέ, ήταν Παρασκευή. Το είπα στην κυρία μου από το πρωί για να μη με μαλώσει. Όταν μπήκα στην τάξη μου ένιωθα άσχημα και ήθελα να πω στη δασκάλα μου ότι είμαι άρρωστη, για να φύγω και να πάω σπίτι μου. Εκείνη μου είπε ότι δεν πειράζει μια φορά να έρθεις αδιάβαστη, αρκεί να μη γίνεται συνέχεια και με ...φίλησε. Δεν πρέπει να ερχόμαστε στο σχολείο αδιάβαστοι γιατί νιώθουμε ντροπή μεγάλη. Ο διαβασμένος είναι χαρούμενος επειδή τα ξέρει όλα. Εγώ διαβάζω κάθε μέρα.

«Ένας πολύτιμος φίλος μου»

Το βιβλίο είναι ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου. Όταν είμαστε μόνοι μας, μακριά από τους φίλους μας, το βιβλίο μας κρατάει συντροφιά. Μας πλουτίζει το λεξιλόγιό μας, μας μαθαίνει πολλά πράγματα, μας καλλιεργεί τη φαντασία. Με το βιβλίο γινόμαστε πιο έξυπνοι. Στον ελεύθερο χρόνο που έχω, όταν τελειώνω τα μαθήματά μου, κάθομαι και διαβάζω βιβλία. Το πιο αγαπημένο μου βιβλίο είναι «τα τρία κουνελάκια». Αυτό το βιβλίο το πήρα από τη βιβλιοθήκη του σχολείου μας μια Παρασκευή για να το διαβάσω. Λέει για τρία κουνελάκια που αποφάσισαν να πάνε περίπατο στο δάσος και έφυγαν κρυφά από τη μαμά τους. Έφτασαν σε μια λίμνη με ψάρια και είπαν: «Αχ! Πόσο ωραία κολυμπούν τα ψάρια». Σκέφτηκαν να κολυμπήσουν και αυτά. Έβαλαν πρώτα το πόδι τους στο νερό και μετά βούτηξαν χωρίς να ξέρουν κολύμπι και κόντευαν να πνιγούν. Ένα παιδί που περνούσε τα έσωσε και τα πήγε στη μαμά τους. Υποσχέθηκαν να είναι πιο προσεκτικά.
Μου αρέσει αυτό το βιβλίο γιατί μου έμαθε πολλά χρήσιμα πράγματα. Θα διαβάζω πολλά βιβλία για να μάθω περισσότερα. Τα βιβλία είναι σοφά.

«Η αγαπημένη μου εποχή»

Κατά τη διάρκεια του χρόνου συμβαίνουν αλλαγές στον καιρό. Έτσι άλλοτε οι μέρες είναι ζεστές, άλλοτε κρύες ή βροχερές. Αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχουν οι 4 εποχές. Το φθινόπωρο έχει λίγο κρύο και τις πρώτες βροχές. Η άνοιξη έχει λουλούδια και καλό καιρό. Ο χειμώνας έχει χιόνι και κρύο και το καλοκαίρι έχει ζέστη και πάμε στη θάλασσα.
Η αγαπημένη μου εποχή είναι το καλοκαίρι γιατί έχει τη δεύτερη μέρα του μήνα Ιουλίου, τα γενέθλιά του ο σκύλος μου ο Ρόκυ. Όμως περισσότερο μου αρέσει γιατί πάμε στη θάλασσα, παίζω στην άμμο και κάνω μπάνιο. Ο σκύλος μου και εγώ ανυπομονούμε να έρθει το καλοκαίρι για να τρέξουμε στην άμμο.
Ελπίζω να περάσει γρήγορα ο καιρός και να έρθει γρήγορα το καλοκαίρι. Καταλάβατε όλοι τώρα, ποια εποχή αγαπώ πιο πολύ!...

«Πώς έμαθε να τρώει το μέλι ο Τοτός»

Ο Τοτός δεν ήθελε να φάει μέλι. Δεν το ήθελε καθόλου. Η μαμά του θύμωσε πολύ και είπε πως αν δε φάει το μέλι, θα τον τιμωρήσει. Ο Τοτός έφυγε από το σπίτι του για να γλιτώσει και πήγε μια βόλτα στο δάσος. Κάθισε κάτω από ένα δέντρο και τον πήρε γλυκά ο ύπνος. Κοιμήθηκε τόσο βαθιά που είδε στο όνειρό του τον παπού του να τον αρπάζει από το λαιμό και να τον αλείφει με μέλι. Από το πολύ το μέλι που είχε στο σώμα του, όρμησαν οι μέλισσες επάνω του και τον τσίμπησαν. Φούσκωσε σαν μπαλόνι από τα τσιμπήματά τους. Ξύπνησε τρομαγμένος. Από τότε αποφάσισε να τρώει κάθε μέρα μέλι για να είναι δυνατός και υγιής. Πρέπει όλοι μας να τρώμε μέλι, γιατί είναι πολύ θρεπτικό.

Ομάδα εργασίας Β΄τάξης: Σαρανιάκης Άγγελος, Μπνακάκη Χριστίνα, Στεφάνου Άγγελος, Κρανιδιώτη Νεφέλη, Ασημακοπούδου Νεφέλη, Κονιδισιώτης Δημήτρης, Παυδάκου Θεοδώρα, Αδδοίμονου Σοφία,

«Ναυάγια που συγκλόνισαν την ανθρωπότητα»

Στην ηλικία των 8 – 10 – 12 ετών οι περιπέτειες γοητεύουν όλα τα παιδιά. Μαθητές της Γ' τάξης παρουσίασαν «διάσημα ναυάγια» σε εργασία που παρουσίασαν με μεγάλο ενθουσιασμό....
Διάφορα αίτια, όπως άσχημες καιρικές συνθήκες, ατυχήματα σε πολέμους ή ανθρώπινα λάθη ευθύνονται για τη βύθιση πλοίων που συγκλόνισαν την ανθρωπότητα. Δυστυχώς στα ναυάγια χάνονται αθώες ανθρώπινες ζωές. Ευχόμαστε αυτά τα ναυάγια να είναι τα τελευταία που γράφονται στις σελίδες της ανθρώπινης ιστορίας.
Ομάδα εργασίας μαθητών Γ' τάξης: Μουζόπουλος Ανδρέας, Στριδάκος Φανούριος-Ευτύχιος, Τσάκωνας Ευάγγελος.

Ναυάγιο Βρετανικού: Ο Βρετανικός ήταν υπερωκεάνιο πλοίο που ταξίδευε στον Ατλαντικό ωκεανό. Άρχισε τα ταξίδια του το 1914. Λόγω του Α' Παγκοσμίου Πολέμου έγινε πλωτό νοσοκομείο για να μεταφέρει τραυματίες. Ενώ έπλεε έξω από το νησί Κέα, το 1916, δέχθηκε τορπίλη που εκτοξεύθηκε από γερμανικό υποβρύχιο. Από τους 1065 επιβαίνοντες, έχασαν τη ζωή τους οι 29. Το ναυάγιο το ανακάλυψε ο δύτης Ζακ Υβ Κουστώ το 1975.

Ναυάγιο Costa Concordia: Ήταν Παρασκευή και 13. Από απροσεξία του καπετάνιου, το πλοίο Costa Concordia προσέκρουσε στα βράχια κοντά στο νησί Τζίλιο της Ιταλίας και εξελίχθηκε σε «σύγχρονο Τιτανικό». Αμέσως δημιουργήθηκε ένα τεράστιο ρήγμα, το πλοίο γέμισε με νερό και βυθίστηκε. Τα μέλη του πληρώματος έχασαν την ψυχραιμία τους και δεν βοήθησαν τους επιβάτες. Επίσης, άργησαν να κατεβάσουν τις σωσίβιες λέμβους, με αποτέλεσμα ο κόσμος να στοιβαχθεί σε μικρές βάρκες που δεν άντεχαν το βάρος. Το πλοίο μέχρι και σήμερα παραμένει βυθισμένο.

Ναυάγιο Κερύνειας: Το αρχαίο εμπορικό πλοίο Κερύνεια ξεκίνησε το ταξίδι του από τη Σάμο, όπου φόρτωσε κρασί. Πέρασε από τα νησιά Κω και Ρόδο, απ' όπου πήρε αμφορείς και ταξίδευε προς την Κύπρο. Το πλήρωμα ήταν ο καπετάνιος και τρεις ναύτες, λίγο πριν φτάσει στο λιμάνι της Κερύνειας, βυθίστηκε. Ίσως χτυπήθηκε από πειρατές ή από καταιγίδα. Το καράβι έμεινε για χιλιάδες χρόνια στο βυθό της θάλασσας έως το 1967, που το ανακάλυψε ο δύτης Ανδρέας Καριόλου. Σήμερα βρίσκεται σε μουσείο στην Κύπρο.

Τιτανικός: Ο Τιτανικός ήταν βρετανικό επιβατικό υπερωκεάνιο, το οποίο βυθίστηκε στο Βόρειο Ατλαντικό στις 15 Απριλίου 1912 μετά από σύγκρουση με ένα παγόβουνο, κατά το παρθενικό ταξίδι του από το Σαουθάμπτον προς τη Νέα Υόρκη. Η βύθισή του προκάλεσε το θάνατο 1500 ατόμων περίπου και θεωρείται ένα από πιο θανατηφόρα ναυτικά δυστυχήματα. Όλοι έλεγαν ότι ήταν «αβύθιστο», γι' αυτό δεν είχαν λάβει μέτρα σε περίπτωση ατυχήματος.
Το ναυάγιο του Τιτανικού παραμένει στο βυθό, σπασμένο στα δύο, και σταδιακά αποσυντίθεται. Από την ανακάλυψή του, το 1985, χιλιάδες αντικείμενα έχουν ανασυρθεί και εκτίθενται σε μουσεία σε όλο τον κόσμο. Ο Τιτανικός έχει γίνει ένα από τα διασημότερα πλοία στην ιστορία και η μνήμη του διατηρείται ζωντανή από πολυάριθμα βιβλία, τραγούδια, ταινίες, εκθέματα και μνημεία.

Ο Τορπιλισμός της «Έλλης»: Η «Έλλη» ήταν ελληνικό πολεμικό πλοίο (καταδρομικό). Το όνομά της προέρχεται από τη ναυμαχία της Έλλης (16 Δεκεμβρίου 1912), που έγινε κατά τη διάρκεια του Α' Βαλκανικού Πολέμου, μεταξύ Ελλήνων και Οθωμανών, στην οποία η Ελλάδα ήταν νικήτρια.
Συμμετείχε στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο με γαλλική σημαία και στη συνέχεια με ελληνική. Στις15 Αυγούστου 1940 η Έλλη είχε αγκυροβολήσει στο λιμάνι της Τήνου για να συμμετέχει στις εκδηλώσεις του εορτασμού της Κοίμησης της Θεοτόκου. Τότε δέχθηκε τρεις τορπίλες από ιταλικό υποβρύχιο χωρίς καμία προειδοποίηση, εκ των οποίων η μία χτύπησε το μηχανοστάσιο. Το πλήρωμα προσπάθησε ηρωικά να σώσει το πλοίο δίχως να τα καταφέρει, με αποτέλεσμα να βυθιστεί μια ώρα μετά. Λίγους μήνες αργότερα στις 28 Οκτωβρίου 1940, κηρύχθηκε ο πόλεμος με την Ιταλία.

Συνέχεια στη σελίδα 9

Γνωρίζω την Πατρίδα μου, την Ελλάδα!

Από τους κυριότερους στόχους της μόρφωσής μας είναι να γνωρίσουμε την Πατρίδα μας και να την αγαπήσουμε. Για το σκοπό αυτό το Σχολείο μας οργανώνει πολλές και ενδιαφέρουσες εκδρομές. Η εκδρομή που θα μας μείνει αξέχαστη περιελάμβανε τη διαδρομή: Αντίρριο – Μεσολόγγι – Ναύπακτος – Δελφοί – Αράχοβα.

Ο πρώτος σταθμός έγινε στη **γέφυρα «Χαρίλαος Τρικούπης»**. Το έργο ξεκίνησε το 1998 και ολοκληρώθηκε το 2004.

Σε όποιον την επισκέπτεται δίνει την εντύπωση πως αυτή η καλωδιωτή γέφυρα κρέμεται μεταξύ ουρανού και θάλασσας. Τα καλώδια που συγκρατούν το κατάστρωμα της γέφυρας σε σχήμα βεντάλιας προκαλούν τον θαυμασμό. Στηρίζεται σε τέσσερις πυλώνες, με μήκος 2.252 μέτρα ενώ μαζί με τις προσβάσεις φτάνει γύρω στα 2.883 μέτρα. Το βάθος της κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας φτάνει στα 65 μέτρα και το ύψος της είναι 164 μέτρα.



Στο οχυρωμένο λιμανάκι της Ναυπάκτου



Θαυμάζουμε τον Ηνίοχο στο μουσείο των Δελφών



Μπροστά στο μνημείο του Μάρκου Μπότσαρη

Κάστρο Αντιρρίου:: Το κάστρο περιβάλλεται στη μια πλευρά από βαθιά τάφρο, που περιέχει θαλασσινό νερό. Στην τάφρο υπάρχουν δύο εξωτερικοί προμαχώνες που ενώνονται με το κυρίως κάστρο με πέτρινες γέφυρες. Έχει δύο πύλες, τη θαλάσσια και την κεντρική. Κατασκευάστηκε από το σουλτάνο Βαγιαζήτ Β' το 1499, πάνω από τα θεμέλια του ναού του Ποσειδώνα, μέσα σε τρεις μήνες.

Μέσα στο κάστρο υπήρχε στρατώνας αλλά και 90 περίπου σπίτια, τουρκική εκκλησία και τούρκικο λουτρό. Ήταν οχυρωμένο με πολλά κανόνια. Στη νότια πλευρά του υπήρχε μεγάλος φάρος. Το 1833 έγινε η παράδοση του κάστρου από τους Τούρκους στους Έλληνες. Σήμερα χρησιμοποιείται για πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Μεσολόγγι – Γιορτές της εξόδου: Λίγο πριν από το μεσημέρι φτάσαμε στην ηρωική πόλη Μεσολόγγι. Το όνομά της σημαίνει τόπο ανάμεσα σε λίμνες. Είναι γνωστή για τη λιμνοθάλασσα και το περίφημο αυγοτάραχο που βγαίνει από τις ιχθυοκαλλιέργειες.

Οι Μεσολογγίτες μετά από τη σκληρή πολιορκία που τους έκαναν οι Τούρκοι είχαν εξαντληθεί. Η πείνα, η δίψα και η έλλειψη πολεμοφοδίων τους ανάγκασε να κάνουν την ηρωική έξοδο, η οποία όμως απέτυχε και πολλοί Μεσολογγίτες βρήκαν το θάνατο. Κάθε χρόνο την Κυριακή των Βαΐων γίνεται αναπαράσταση της εξόδου...



Μεσολόγγι. Στον κήπο των Ηρώων.



Μουσείο Δελφών. Η Σφίγγα των Ναξίων

Μουσείο Ιστορίας και Τέχνης του Μεσολογγίου: Στην κεντρική πλατεία «Μάρκος Μπότσαρης» στεγάζεται το Μουσείο Ιστορίας και Τέχνης του Μεσολογγίου σε ένα διώροφο νεοκλασικό κτίριο. Μπροστά στο μουσείο αυτό είναι οι προτομές των πρωθυπουργών της Ελλάδας, Χαριλάου Τρικούπη και Επαμεινώνδα Δεληγεώργη.

Στο εσωτερικό του μουσείου συναντάει κανείς αντίγραφο της περίφημης εικόνας της Εξόδου, την οποία και μεταφέρουν μαθητές φουστανελοφόροι στις εορτές Εξόδου ως τον Κήπο των Ηρώων. Επίσης, υπάρχει προσωπογραφία του Ζακυνθινού ποιητή Διονυσίου Σολωμού που εμπνεύστηκε τον ύμνο «των πολιορκημένων Μεσολογγιτών».

Εδώ ο επισκέπτης θα δει τις τραγικές σκηνές από την ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου μέσα από τα έργα του Ντελακρουά και του μαθητή του Ντελασάνκ, καθώς και Ελλήνων καλλιτεχνών. Η συλλογή του μουσείου περιλαμβάνει προσωπογραφίες φιλελλήνων και ελλήνων οπλαρχηγών, χάρτες, νομίσματα, μετάλλια, παραδοσιακές ενδυμασίες και όπλα του 1826. Σημαντικά είναι, μεταξύ άλλων, τα αντικείμενα και χειρόγραφα του λόρδου Βύρωνα.

Ο Κήπος των Ηρώων: Το Μεσολόγγι είναι μια από τις ηρωικές πόλεις της Ελλάδας. Μπαίνοντας στο Μεσολόγγι υπάρχει μια αψίδα που γράφει «Ηρωική Πόλη». Ο Κήπος των Ηρώων ιδρύθηκε το 1830 με διαταγή του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια όταν αυτός επισκέφτηκε το Μεσολόγγι. Οκτώ χρόνια αργότερα οι βασιλιάδες της Ελλάδας, ο Όθωνος και η Αμαλία, ήρθαν στην πόλη για να παρευρεθούν στην τελετή ταφής των οστών των Ηρώων. Ο Όθωνας τότε διέταξε να κατασκευαστεί στα ίχνη του «φράκτη» ένα τείχος (αυτό που υπάρχει σήμερα) με δύο πύλες, δυτική και ανατολική. Μέσα στον Κήπο των 15 στρεμμάτων υπάρχουν τα μνημεία – προτομές των ηρώων. Ανάμεσα σε αυτούς είναι: ο Γεώργιος Κίτσος, ο Μήτρος Δεληγεώργης, ο Νότης Μπότσαρης, ο Αθανάσιος Ραζηκώτσικας, ο Χρήστος Καψάλης. Στον Κήπο των Ηρώων θάφτηκε και ο Ελβετός φιλέλληνας Ιάκωβος Μάγερ, ο οποίος εξέδιδε την εφημερίδα «Ελληνικά Χρονικά», με ένα χειροκίνητο πιεστήριο. Σημαντική φυσιογνωμία είναι ο Άγγλος φιλέλληνας Λόρδος Βύρων που πρόσφερε στον αγώνα της απελευθέρωσης όχι μόνο όλη του την περιουσία, αλλά και την ίδια του τη ζωή. Η επίσκεψη αυτή ήταν για μένα ένα αξέχαστο μάθημα ελληνικής ιστορίας.

Λόρδος Βύρων: Ο Λόρδος Βύρων είναι ο φιλέλληνας που αγάπησε με πάθος το Μεσολόγγι και έδωσε και την ίδια τη ζωή του για την απελευθέρωση της ηρωικής πόλης από τους Τούρκους. Η μορφή του κυριαρχεί στο μουσείο της πόλης και έχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά του κάθε Μεσολογγίτη.

Ο Λόρδος Βύρων γεννήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1788 στο Λονδίνο και καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια.

Στις 5 Ιανουαρίου 1824 έφθασε στο Μεσολόγγι, όπου οι αγωνιζόμενοι Έλληνες τον υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό. Εκεί συνεργάσθηκε με άλλους ξένους εθελοντές και με δικά του έξοδα οργάνωσε το στρατό του Μεσολογγίου. Στις 25 Ιανουαρίου η κυβέρνηση τον όρισε αρχιστράτηγο. Όμως το ανθυγιεινό κλίμα της περιοχής επηρέασε την υγεία του και στις 19 Απριλίου 1824, Δευτέρα του Πάσχα, άφησε την τελευταία του πνοή στο Μεσολόγγι, σε ηλικία 36 ετών. Το όνομά του αποτέλεσε σύμβολο του φιλελληνισμού για τον ελληνικό αγώνα.

Ναύπακτος: Ήταν απόγευμα όταν φτάσαμε στην όμορφη και ιστορική πόλη Ναύπακτο. Θαυμάσαμε το όμορφο λιμάνι και την οχύρωση της πόλης, η οποία αρχίζει από το λιμάνι και με τρεις σειρές από τείχη καταλήγει στο κάστρο.

Η Ναύπακτος ιδρύθηκε από τους Δωριείς τον 12ο – 13ο αιώνα π.Χ.. Στη διάρκεια της επανάστασης του 1821 η Ναύπακτος δεν κατόρθωσε να διώξει τους Τούρκους αμέσως γιατί ήταν πολύ καλά οχυρωμένη. Το 1829 όμως ο Ανδρέας Μιαούλης απέκλεισε το λιμάνι της πόλης και ανάγκασε τους Τούρκους να παραδώσουν το φρούριο.

Από μία πύλη των τειχών που προστατεύουν το λιμάνι, βγήκαμε στην παραλία και παρά την ψιλή και αραιή βροχούλα που έπεφτε, εμείς παίζαμε αγναντεύοντας τον Κορινθιακό κόλπο και το ηλιοβασίλεμα.

Δελφοί –Ιερά Οδός: Οι Δελφοί «ο ομφαλός της γης» είναι πραγματικά ένας τόπος που μας γέμισε δέος. Πρωί – πρωί, ευλαβικοί προσκυνητές κι εμείς αρχίσαμε την περιήγησή μας από την Ιερά Οδό.

«Ιερά Οδός» ήταν ο δρόμος που διέσχιζε το χώρο των Δελφών από την είσοδο έως και το αρχαίο στάδιο.

Συνέχεια στη σελίδα 9

«Τάξεις και ....αταξίες»

1/ Κάθε πρωί η πρώτη παρέα μικρών παιδιών που περνάει μπροστά από το γραφείο λέει μεγαλόφωνα: -Καλημέρα Κυρία... Είσαστε όμορφη!!!
Η Διευθύντρια γελάει και μοιράζει γλειφιτζούρια. Πλησιάζουν οι διακοπές του Πάσχα και το σχολείο ετοιμάζεται πρωί-πρωί για τον επίσημο εκκλησιασμό και την Αγία Κοινωνία.... Σημαία, τύμπανα, λάβαρα ...όλοι είναι επί ποδός. Μία παρέα περνάει τρέχοντας μπροστά από το γραφείο, φωνάζοντας βιαστικά: -Καλημέρα Κυρία..... (τίποτ' άλλο).
Η Διευθύντρια λέει χαμογελώντας: -Τι γίνεται παιδιά; Δεν είμαι όμορφη σήμερα;
Ο πιο ζωηρός μπόμπιρας της παρέας κοκκινίζοντας σαν παντζάρι ψελλίζει: - Σήμερα θα κοινωνήσουμε κυρία και ..... δεν πρέπει να λέμε ψέματα.....

2/ Μια μαθητριούλα στην Α' τάξη έχασε τη χάντρα από το Κωνσταντινάτο που είχε στο λαιμό της... Όλη η τάξη ψάχνει ...αλλά μάταια. Η χάντρα δε βρέθηκε. Το μεσημέρι που ήρθε μια μανούλα να παραλάβει το μοναχοπαίδι της κατάπληκτη τον άκουσε να την παρακαλάει: -Μαμά θέλω να πάμε στην ...Κωνσταντινούπολη. Σίγουρα εκεί είναι η χάντρα της Σταύρης και θα τη βρω Ε Γ Ω !

3/ Μια κυρία στο Δημοτικό έχει γενέθλια και τα γιορτάζει με τους μαθητές της. Η τούρτα έχει στη μέση ένα μόνο κεράκι. Όλο απορία ρωτάει ένας μαθητής: -Γιατί βάλατε μόνο ένα κεράκι στη μέση κυρία;
Και το πειραχτήρι της τάξης: -Γιατί τότε δε θα ήταν τούρτα, θα ήταν ...μανουάλι!!!

4/ Στη Β' τάξη γίνεται μάθημα Γραμματικής για τα ουσιαστικά αρσενικά – θηλυκά – ουδέτερα. Η κυρία έχει γράψει στον πίνακα διάφορα ουσιαστικά, π.χ.: το τραπέζι, η βιβλιοθήκη, ο καναπές, η καρέκλα και ρωτάει τους μαθητές σε ποια στήλη πρέπει να μπει το κάθε ουσιαστικό. Στην ερώτηση «που πρέπει να μπει η λέξη καρέκλα;» παίρνει την απροσδόκητη απάντηση: -Μαζί με το τραπέζι κυρία για να γίνει ....τραπεζαρία.

5/ Ένα νηπιάκι μας αναφέρει ότι ο θείος του παντρεύτηκε μία γυναίκα όμορφη. Ένα άλλο νηπιάκι γελάει και λέει: -Ε, βέβαια πήρε μία γυναίκα. Ξέρεις κανέναν να παντρεύεται με άντρα;
Και το νηπιάκι απόπτο: -Ναι, ξέρω. Η θεία μου είναι παντρεμένη με άντρα....

6/ Η νηπιαγωγός ρωτάει ένα νηπιάκι που μπογιατίζει με μανία, τι ζωγραφίζει.
-Μία κατσικούλα που τρώει χορταράκι.
-Μα εγώ βλέπω μόνο καφέ χρώμα, λέει η νηπιαγωγός. Πού είναι το χορταράκι;
-Το έφαγε όλο η κατσικούλα.
-Και που είναι η ...κατσικούλα;
-Αααα, έφυγε γιατί δεν έβρισκε φαγάκι....

7/ Ένα νηπιάκι όλο θαυμασμό λέει στη δασκάλα του: -Μου άρεσε πάρα πολύ το παραμύθι που μας είπατε για τα 3 γουρουνάκια.... Από τότε όταν βλέπω εικόνα με γουρουνάκια σας ...θυμάμαι.

8/ Η Νηπιαγωγός παίρνει τηλέφωνο μια μανούλα ένα απόγευμα για να την ενημερώσει για κάποιο θεματάκι. Σηκώνει το κινητό της μαμάς το «Σπουργιτάκι» μας. Δώσε μου τη μαμά να της μιλήσω λέει η Νηπιαγωγός και μένει εμβρόντητη με την απάντηση: -Α, τώρα δε γίνεται. Έχει βάλει λάσπη στη μούρη της...

9/ Στο τμήμα bebe ετοιμάζονται για φαγητό και η κυρία Βιβή μοιράζει τα sous-plat για να βάζουν τα μικρά μας τα πιάτα τους επάνω. Κι ένας πιτσιρίκος ανακοινώνει:
-Εμείς στο σπίτι μας δεν έχουμε ..."σουβλά". Έχουμε όμως ...σουβλάκια που ...τρώγονται!!

«Μουσική ....η τέχνη των Μουσών»

Στην Αρχαία Ελληνική γλώσσα μουσική λεγόταν κάθε τέχνη που την προστάτευαν οι Μούσες. Μουσική επικράτησε να λέγεται η τέχνη που έντεχνα συναρμολογεί τους ήχους οι οποίοι φέρνουν στην ανθρώπινη ψυχή την αίσθηση της αρμονίας και του ρυθμού.
Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν ουράνια την προέλευση της μουσικής και απέδιδαν σ' αυτήν μαγικές δυνάμεις. Η μουσική έπαιζε πολύ σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση των νέων.
Οι μαθητές της Δ' τάξης έκαναν μια πολύ ωραία εργασία και κατέγραψαν όλα τα αρχαία μουσικά όργανα... Μια μικρή περίληψη της εργασίας τους παρουσιάζουμε.

«Η μουσική στην Αρχαία Ελλάδα – Μουσικά όργανα»

Σάλπιγγα: Από τα χρόνια του Ομήρου είναι γνωστή η «Σάλπιγξ» ή αλλιώς «Σάλπιγγα», το μουσικό όργανο των αρχαίων Ελλήνων. Το κατασκεύαζαν συνήθως από χαλκό και το χρησιμοποιούσαν για να σημάνουν την έναρξη του πολέμου, στις αρματοδρομίες και στις συγκεντρώσεις του λαού. Ο σαλπιγκτής φορούσε συνήθως ένα πήλινο στόμιο για να διευκολύνει το φύσημα και έβαζε το στόμα του στο επιστόμιο της σάλπιγγας. Φυσώντας έβγαζε διαφορετικούς ήχους ανάλογα με τις εντολές που έπρεπε να μεταφερθούν.
Το 396 π.Χ. μπήκαν για πρώτη φορά στην Ολυμπία, αγώνες σαλπιγκτών και κηρύκων. Οι νικητές πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στη διάρκεια των αγώνων. Περίφημος σαλπιγκτής ήταν ο Μεγαρίτης Ηρόδωρος, Ολυμπιονίκης σε 10 συνεχείς Ολυμπιάδες (328 – 292 π.Χ.).

Περεντέση Αδαμαντία, Δ' τάξη

Διπλός Αυλός: Αν ποτέ βρεθείτε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αθήνα θα δείτε τρεις ανάγλυφες πλάκες με τα αγάλματα των τριών θεών της Δήλου (Λητώ, Απόλλωνας, Άρτεμης). Σε μια από αυτές τις μαρμάρινες πλάκες οι βοηθοί του Πραξιτέλη σμίλεψαν τη μουσική μονομαχία μεταξύ του Θεού Απόλλωνα και του Μαρσύα από τη Φρυγία, ο οποίος ανακάλυψε τον «διπλό αυλό».
Αυτό το όργανο ήταν ένα από τα σημαντικότερα μουσικά όργανα της αρχαίας Ελλάδας. Αποτελείται από ένα σωλήνα, άλλοτε από ξύλο ή καλάμι και άλλοτε από κόκαλο με πέντε τρυπήματα.
Στην περίπτωση του Μαρσύα ο μύθος λέει ότι τον αυλό τον είχε φτιάξει η θεά Αθηνά από κέρατα ελαφιού, αλλά κατάλαβε ότι όταν έπαιζε η ίδια το πρόσωπό της γινόταν άσχημο. Γι' αυτό λοιπόν, καταράστηκε τον αυλό και τον έριξε σε ένα ποτάμι. Ο Μαρσύας τον βρήκε και έπαιζε τόσο μελωδικά ώστε όσοι τον άκουγαν τον θαύμαζαν. Πίστευε ότι έπαιζε καλύτερα και από τον θεό της μουσικής τον Απόλλωνα. Ο θεός τότε θύμωσε και τον προκάλεσε σε μουσική μονομαχία. Κέρδισε ο Απόλλωνας και τιμώρησε με φρικτό τρόπο τον Μαρσύα. Τον έδεσε σε ένα δέντρο και τον έγδαρε ζωντανό. Το αίμα του που κύλησε σχημάτισε έναν ποταμό που πήρε το όνομά του. Τον ποταμό Μαρσύα της Φρυγίας.

Φούρκα Μαρία – Αιμιδία, Δ' τάξη

Κύμβαλα: Είναι γνωστά από τον μινωικό πολιτισμό. Τα βλέπουμε σε τοιχογραφίες και σε ζωγραφισμένα αγγεία. Είναι 1 ζευγάρι μεταλλικά πιάτα κομμένα στη μέση. Πίσω είχαν ένα μεταλλικό δαχτυλίδι για να περνάει το δάχτυλο του μουσικού μέσα. Τα 2 αυτά πιάτα τα χτυπούσαν ρυθμικά και συνόδευαν τις λατρευτικές τελετές της μικρασιατικής θεότητας Κυβέλης και του θεού Διονύσου.
Όποιος πάει στο αρχαιολογικό Μουσείο του Άργους μπορεί να θαυμάσει μία παράσταση σε ψηφιδωτό δάπεδο του 5ου αιώνα μ.Χ.. Σε αυτή βλέπουμε μια μουσικό που χτυπάει τα «κύμβαλα» ενώ συγχρόνως χορεύει.

Βρεπάκου Ειρήνη – Δήμητρα, Δ' τάξη

Κρόταλα: Σε έναν μελανόμορφο αμφορέα, που τον ζωγράφισαν οι Αθηναίοι περίπου το 510 π.Χ. βλέπουμε μουσικούς με μουσικά όργανα που έπαιζαν για να διασκεδάσουν τον κόσμο. Ανάμεσα στα διάφορα όργανα διακρίνουμε τα «κρόταλα».
Είναι κρουστά όργανα. Αποτελούνταν από δύο κομμάτια όστρακου ή ξύλου ή καλαμιού ή μέταλλου που ενώνονταν με δερμάτινο κορδόνι. Τα κρατούσαν συνήθως γυναίκες και στα δύο χέρια και τα χτυπούσαν ρυθμικά ενώ χόρευαν. Ορισμένες φορές οι μουσικοί φορούσαν ένα ειδικό παπούτσι, την κρούπεζα, που είχε ένα μεταλλικό κρόταλο στη σόλα. Χτυπούσαν το πόδι στο χώμα και έδιναν το ρυθμό στη χορωδία.
Τα κρόταλα, συνδέονται και με τους άθλους του Ηρακλή. Σύμφωνα με τον 6ο άθλο του Ηρακλή δεν ήξερε πώς να βγάλει τις Στυμφαλίδες Όρνιθες από την πυκνή βλάστηση της λίμνης Στυμφαλίας. Τότε η θεά Αθηνά του έδωσε κρόταλα που είχε φτιάξει ο Ήφαιστος. Με το κροτάλισμα τα πουλιά ξεσηκώθηκαν τρομαγμένα και ο Ηρακλής τα σκότωσε με τα βέλη του.

Ζαΐμης Ιωάννης, Δ' τάξη

Κόχυλας: Ο «Κόχυλας» ή «Τρίτωνας» είναι μουσικό όργανο της αρχαιότητας και συνδέεται με την ελληνική μυθολογία. Σύμφωνα με αυτή, ο Τρίτωνας, γιος του Ποσειδώνα και της Αμφιτρίτης, κατοικούσε στα χρυσά ανάκτορα των γονιών του. Το σώμα του ως τη μέση ήταν όμοιο με το σώμα των άλλων θεών, αλλά από τη μέση και κάτω ήταν σαν ψάρι. Στην άκρη είχε ουρά. Κρατούσε το γνωστό κοχύλι για να σαλπίζει τον ερχομό του Ποσειδώνα.
Η φυσική αυτή σάλπιγγα είναι ένα όστρακο που στην άκρη έχει μια τρύπα που χρησιμοποιείται ως επιστόμιο. Ο λαός μας από την αρχαιότητα το χρησιμοποιούσε για να μεταδίδει μηνύματα. Ιδιαίτερα στα παράλια και στα νησιά, στον κόσμο των ναυτικών. Φυσώντας δυνατά βγαίνει ένας έντονος ήχος. Έτσι ειδοποιούσαν για τον ερχομό ή την αποχώρηση των πλοίων για τις επιδρομές των πειρατών και των εχθρών ή για διάφορους άλλους κινδύνους. Οι ναυτικοί το λένε «μπουρού».

Τζουνάκος Ιωάννης, Δ' τάξη



Επισκευθήκαμε τα ψηφιδωτά της Σπαρτης. Ο Ορφέας παίζει τη λύρα του.

Κίθαρις (ή Κιθάρα): Η «Κίθαρις» ή αλλιώς «Κιθάρα», όπως λέμε σήμερα ήταν μουσικό όργανο γνωστό από την αρχαιότητα. Ο Όμηρος διηγείται στην Οδύσσεια: «κι ένας κήρυκας έβαλε στα χέρια του Φήμιου την πανέμορφη κιθάρα». Σε μουσείο της Γενεύης βρίσκεται αγγείο, πάνω στο οποίο βλέπουμε το θεό Απόλλωνα να παίζει την κιθάρα του ενώ οι υπόλοιποι θεοί του Ολύμπου παρακολουθούν...
Η κιθάρα αποτελούσε κύριο όργανο των κιθαρωδών και συνόδευε χορούς, απαγγελίες, ραψωδίες, ωδές και τη λυρική ποίηση. Σε μεγάλους αγώνες όπως στους Ολυμπιακούς αγώνες (στα Πύθια, τα Νεμέα, τα Ίσθμια κ.τ.λ.) η κιθάρα συνόδευε τους ύμνους που έψελναν οι αθλητές. Η αρχαία κιθάρα είχε από τρεις έως επτά χορδές.
Υπάρχουν διάφοροι μύθοι γύρω από το μουσικό αυτό όργανο. Σε έναν αναφέρεται ότι η Σαπφώ περίφημη κιθαρωδός, ανέβηκε στον Παρνασσό όπου την υποδέχθηκαν οι Μούσες. Προχωρώντας μέσα στο δάσος βρέθηκε στη σπηλιά του Απόλλωνα και πλύθηκε στην Κρυσταλία πηγή. Βρήκε την κιθάρα του Απόλλωνα και άρχισε να παίζει ερασιτεχνικά. Οι Νύμφες της πηγής γοητευμένες από τη δεξιότητά της άρχισαν να χορεύουν επαινώντας τη για το ταλέντο της και τις όμορφες μελωδίες.

Πειροπανδής Σωτήρης, Δ' τάξη

Λύρα: Μια μέρα που επισκέφθηκα το μουσείο της πόλης μου, μια υπέροχη αγγειογραφία μου τράβηξε την προσοχή. Έδειχνε έναν άντρα που μάθαινε μουσική κρατώντας ένα μουσικό όργανο. Ο αρχαιολόγος μου εξήγησε πως το όργανο αυτό λέγεται «Λύρα». Είναι ένα έγχορδο μουσικό όργανο που παιζόταν στην αρχαιότητα και συνόδευε την απαγγελία στίχων. Αρχικά είχε 7 ή 8 χορδές, η καθεμία από τις οποίες είχε κι ένα ιδιαίτερο όνομα. Ο ήχος της ήταν μουσικός, καθαρός, γαλήνιος και αρρενωπός. Στα αρχαία χρόνια τη χρησιμοποιούσαν στην εκπαίδευση των αγοριών.
Σύμφωνα με τη μυθολογία την πρώτη λύρα την κατασκεύασε ο θεός Ερμής και την έκανε δώρο στον θεό Απόλλωνα για να τον συγχωρέσει για τα βόδια που του έκλεψε. Ήταν φτιαγμένη από καβούκι χελώνας και οι χορδές της από εντόσθια ζώων.
Οι σημερινές λύρες έχουν σχήμα «αχλαδιού». Σήμερα παίζονται με δοξάρι και όχι με τα δάχτυλα όπως παλιότερα. Τις συναντάμε κυρίως στην Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, αλλά και στη Βόρεια Ελλάδα. Με την Κρητική λύρα τραγουδιούνται σήμερα οι μαντινάδες.

Παναγάκη Μεδέα – Κωνσταντίνα, Δ' τάξη

Βάρβιτος: Η «βάρβιτος» είναι έγχορδο μουσικό όργανο και είναι γνωστή μόνο από παραστάσεις σε αγγεία και τοίχους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Κάλαθος του Βρύγου στο Μόναχο. Στο αγγείο οι λυρικοί ποιητές Αλκαίος και Σαπφώ, φαίνεται να κρατούν τη βάρβιτο. Σαν όργανο ταίριαζε περισσότερο με το διονυσιακό πνεύμα. Με τη βάρβιτο συνόδευαν συχνά το τραγούδι του θεού Διόνυσου οι τραγουδιστές. Ο Αριστοτέλης αποκλείει τη βάρβιτο από την εκπαίδευση των νέων, γιατί προοριζόταν μόνο για διασκέδαση.
Η βάρβιτος ήταν πιο στενή από τη λύρα και είχε μακρύτερους βραχίονες. Έβγαζε μουσική χαμηλών τόνων και συνόδευε τις ανδρικές φωνές. Ο ήχος ήταν καθαρός σαν κελάηδισμα με αποτέλεσμα το μουσικό αυτό όργανο να είναι κατάλληλο για χορό και τραγούδι. Ο βαρβιτιστής κρατούσε σχεδόν όρθια τη βάρβιτο μπροστά του και τη στερέωνε στην κοιλιά του. Χτυπούσε τις χορδές με πλήκτρο. Ο οργανοπαίκτης μπορούσε να παίζει το όργανο όχι μόνο καθιστός, αλλά και κινούμενος ακόμη και χορεύοντας.

Νιοκάι Χαρά – Αγάπη, Δ' τάξη

Πανδούρα: Στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών υπάρχει μια μαρμάρινη ανάγλυφη πλάκα που δείχνει μια Μούσα καθισμένη σε ένα βράχο να παίζει μουσική με την «Πανδούρα». Είναι ένα ξύλινο όργανο που είχε ένα

μακρύ βραχίονα χωρίς «κλειδιά» και μικρό σώμα. Σύμφωνα με αρχαίες Ελληνικές πηγές, την κατασκεύαζαν τρωγλοδύτες (άνθρωποι που κατοικούσαν σε σπηλιές) στην Ερυθρά θάλασσα από λευκή δάφνη. Το έπαιζαν συνήθως γυναίκες. Αυτός που έπαιζε το όργανο ονομαζόταν πανδουριστής. Η αρχαιοελληνική πανδούρα εξελίχθηκε με το πέρασμα του χρόνου σε ταμπουρά, μαντολίνο, μπουζούκι, μπαγλαμά, τζουρά, σάζι και άλλα έγχορδα, μικρά όργανα, τα οποία είναι πολύ γνωστά και αγαπητά σήμερα.

Καδομοίρης Παρασκευάς, Δ' τάξη

Σύριγγα ή Σύριγξ: Στην ελληνική μυθολογία με το όνομα «Σύριγξ» παρουσιάζεται μία από τις Νύμφες της Αρκαδίας, την οποία ερωτεύθηκε κάποτε ο θεός Πάνας που έμοιαζε με τράγο. Για να γλυτώσει από αυτόν η Νύμφη κατέφυγε στις όχθες του ποταμού Λάδωνα κι εκεί μεταμορφώθηκε σε καλάμι. Αυτό ο πήρε ο τραγοπόδαρος θεός και αφού το έκοψε σε άνισα κομμάτια, τα κόλλησε με κερί και κατασκεύασε ένα πνευστό όργανο που το ονόμασε «Σύριγγα». Από τότε δεν το αποχωρίστηκε ποτέ και έγινε το σύμβολό του. Υπήρξε το αγαπημένο όργανο των βοσκών.

Από τα κομμάτια του καλαμιού που είχαν διαφορετικό μήκος έβγαινε διαφορετικός ήχος, άλλοτε οξύς και άλλοτε βαρύς. Το μουσικό αυτό όργανο το έφτιαχναν εύκολα οι βοσκοί και το είχαν για συντροφιά. Εμφανίζεται σε αγγεία να παίζει τη σύριγγα η Μούσα Καλλιόπη. Συνήθως, όμως, βρίσκεται στα χέρια του θεού Πάνα.

Κερασιώτης Χριστόφορος, Δ' τάξη

Σείστρον: Υποστηρίζεται ότι είναι το πρώτο μουσικό όργανο που ανακαλύφθηκε στην Ευρώπη. Η ανασκαφή έγινε το 1964 από τον Αρχαιολόγο Γιάννη Σακελλαράκη στην Κρήτη, κοντά στην Κνωσό. Η πρώτη εντύπωση που δίνει, με βάση το σχήμα του είναι ότι μοιάζει με κουδουνίστρα μωρού. Το αυθεντικό εύρημα βρίσκεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου.

Πρόκειται για κρουστό όργανο που το έφτιαχναν συνήθως από ξύλο, μέταλλο, πηλό ή από το συνδυασμό όλων αυτών των υλικών. Η εκτελέστρια το κρατούσε κατακόρυφα και το έσειε ρυθμικά συνοδεύοντας τον ρυθμό στις θρησκευτικές πομπές και στις τελετές.

Βδάχος Στέφανος, Δ' τάξη

Τύμπανο: Είναι ίσως από τα αρχαιότερα μουσικά όργανα. Συνδέθηκε από τα βάθη του χρόνου με τη λατρεία των θεών της γης. Το «τύμπανο» είναι ένα δυνατό και χαρούμενο όργανο που ξεσηκώνει την ψυχή και μας κάνει να θέλουμε να χορέψουμε. Στα αρχαία αγγεία βλέπουμε να παίζουν τύμπανα οι Μαινάδες. Είναι νύμφες που συνόδευαν τον θεό Διόνυσο, παρασύρονταν από τη δύναμη του ρυθμού και χόρευαν ξέφρενους χορούς.

Στην αρχαιότητα το τύμπανο ήταν ένα κοίλο ξύλινο σώμα που χρησίμευε σαν ηχείο. Επάνω στο ξύλο τέντωναν δερμάτινες μεμβράνες και από τις δύο πλευρές. Το έπαιζαν οι γυναίκες με το χέρι. Σήμερα υπάρχουν πολλά είδη τυμπάνων. Η βάση του οργάνου είναι η ίδια όπως και στα αρχαία χρόνια.

Φωκά Ιωάννα, Δ' τάξη

Φόρμιγξ ή Φόρμιγγα: Το μουσικό αυτό όργανο το συναντάμε στην εποχή του Ομήρου. Με αυτό οι ραψωδοί τραγουδούσαν τα ηρωικά κατορθώματα που περιέγραφε ο Όμηρος στα Ομηρικά Έπη. Στην Ιλιάδα και στην Οδύσσεια ο Όμηρος γράφει ότι η «Φόρμιγξ» ήταν καλυμμένη με χρυσάφι και ελεφαντόδοντο. Τη χαρακτηρίζει γλυκόφωνη και καθαρόφωνη. Αρχαιολογικά ευρήματα, καθώς και κείμενα του Ησιόδου και του Αριστοφάνη αναφέρουν ότι είχε τέσσερις χορδές. Ο Ιβύκος ήταν ένας από τους λυρικούς ποιητές που συνόδευε την απαγγελία των έργων του με τη φόρμιγγα...

Κοπαράς Ποδυζώης, Δ' τάξη



Προετοιμαζόμαστε για να βαδίσουμε στην Ιερά Οδό των Δελφών

Συνέχεια από τη σελίδα 7

Προχωρώντας προσπαθήσαμε με τη φαντασία μας να ζωντανέψουμε τα όσα ακούγαμε από την ξεναγό μας.

Ο θησαυρός των Αθηναίων έχει αναστηλωθεί και ξεχωρίζει. Ήταν γεμάτος από αφιερώματα ευγνωμοσύνης προς τους θεούς για τα νίκες που τους χάριζαν...

Ο δρόμος δεξιά και αριστερά είναι γεμάτος από τέτοια κτίσματα. Η κάθε πόλη είχε το δικό της οίκημα σε σχήμα μικρού ναού, στον οποίο τοποθετούσε τα αφιερώματα. Διακρίνουμε ότι έχει σωθεί στο πέρασμα του χρόνου από το θησαυρό των Κνιδίων και των Συρακουσών.

Την προσοχή μας τράβηξε ένας τοίχος γνωστός ως «πολυγωνικός» γιατί είναι καλυμμένος με πολυγωνικές πλάκες. Κατασκευάστηκε για να προστατεύει το ναό του Απόλλωνα και να συγκρατεί το έδαφος στα θεμέλια του ναού. Αυτός εξελίχθηκε σε «εφημερίδα» της εποχής. Οι δούλοι όταν ελευθερώνονταν έγραφαν πάνω σε μία πλάκα την απελευθέρωσή τους για να μην την αμφισβητήσει κανένας.

Μπροστά από τον πολυγωνικό σώζεται η βάση της σφίγγας των Ναξιών, η οποία ήταν ύψους 16 μέτρων και φαινόταν από κάθε σημείο του χώρου των Δελφών.

Στοά Αθηναίων – Θησαυρός Σιφνιών: Επόμενος σταθμός ήταν η Στοά των Αθηναίων. Είναι ίσως ένα από τα σημαντικότερα αναθήματα των Αθηναίων στους Δελφούς. Η Στοά είναι κτισμένη σε κεντρική θέση δίπλα ακριβώς από τον ναό του Απόλλωνα. Εκεί βρισκόντουσαν λάφυρα από τις μεγάλες νίκες των Αθηναίων ενάντια στους Πέρσες. Ακολουθούσε ο θησαυρός των Σιφνιών. Ο ναός αυτός είναι κατασκευασμένος από μάρμαρα Πάρου. Σήμερα παρά τις προσπάθειες των αρχαιολόγων σώζονται μόνο τα θεμέλια και ένα μέρος από τη διακόσμηση της βάσης. Το κτίριο αυτό κατασκευάστηκε με σκοπό τη φύλαξη πολύτιμων ιερών αναθημάτων. Ο Ηρόδοτος και ο Παυσανίας είχαν πει ότι οι κάτοικοι της Σίφνου αφιέρωσαν τον θησαυρό στον Απόλλωνα ως ένδειξη ευχαρίστησης. Στην πρόσοψη του μνημείου υπάρχουν δυο κόρες οι οποίες αποτελούν στηρίγματα για το επιστύλιο. Η διακόσμηση τέτοιου τύπου με την κυριαρχία γυναικείων μορφών προεικονίζει τη σπάνια ομορφιά των Καρυάτιδων του Ερεχθείου της Ακρόπολης. Το μεγαλείο αυτού του μνημείου φαίνεται μόνο και μόνο από το μάρμαρο το οποίο είναι Πάρου ενώ εκείνη την εποχή χρησιμοποιούσαν κυρίως πωρόλιθο.

Θέατρο και Στάδιο: Προχωρώντας στο ανηφορικό μονοπάτι το γεμάτο αγριολούλουδα φτάσαμε στο θέατρο των Δελφών, ένα από τα καλύτερα και πιο γνωστά θέατρα του ελλαδικού χώρου. Εκεί ο Σικελιανός οργάνωσε την αναβίωση των Δελφικών γιορτών. Η πορεία μας στο μονοπάτι τελείωσε όταν φτάσαμε στο Αρχαίο Στάδιο. Εκεί γίνονταν οι αγώνες «τα Πύθια». Από ψηλά είδαμε όλο το χώρο των Δελφών με το κεντρικότερο και πολύ επιβλητικό κτίριο, το ναό του Απόλλωνα.

Ο Ναός του Απόλλωνα: Το κυριότερο και κεντρικότερο σημείο στο χώρο των Δελφών είναι ο ναός του Απόλλωνα. Ο ναός ήταν πέτρινος και κτίστηκε με τη βοήθεια του ίδιου του Απόλλωνα. Ο συγκεκριμένος ναός καταστράφηκε το 548 π.Χ. από πυρκαγιά και στη θέση του οικοδομήθηκε νέος με εισφορές από όλη την Ελλάδα.

Ο σεισμός του 373 π.Χ. κατέστρεψε και αυτό το κτίσμα. Το 330 π.Χ. κτίστηκε ένα εντυπωσιακό κτίσμα δωρικού ρυθμού το οποίο αντικρίζουμε σήμερα. Στο βάθος του ναού βρισκόταν το άδυτο, στο οποίο έμπαιναν μόνο οι ιερείς που ερμήνευαν τα λόγια της Πυθίας. Εκεί βρισκόταν το άγαλμα του θεού όπως και ο ομφαλός της γης, ο οποίος ήταν ένα μαρμάρινο γλυπτό, σκεπασμένο με μάλλινο υφαντό ύφασμα.

Λέγεται πως ο Αίσωπος είχε πάει στο μαντείο των Δελφών για να κάνει θυσία στον θεό Απόλλωνα και να λάβει κάποιο χρησμό για τον βασιλιά Κροίσο. Γρήγορα κατάλαβε και κατηγόρησε τους ιερείς ότι κοροϊδεύουν τους προσκυνητές, όταν έφυγε βρήκαν στα πράγματά του ένα χρυσό κύπελλο από τον θησαυρό των Αθηναίων. Έτσι τον δίκασαν και τον γκρέμισαν από την κορυφή των «Φαιδριάδων πετρών».

Το Μουσείο των Δελφών: Το μουσείο των Δελφών είναι ένα από τα πιο σημαντικά μουσεία της Ελλάδας. Εκεί εκτίθενται τα πιο σπουδαία ευρήματα από τις ανασκαφές στον χώρο του Μαντείου των Δελφών, του ομφαλού της γης.

Όταν επισκέφθηκα το μουσείο, αυτό που με εντυπωσίασε αρχικά ήταν οι «Δίδυμοι Κούροι», ο Βίτων και ο Κλεόβις. Η «Σφίγγα των Ναξίων» μου άρεσε πολύ. Με σώμα και πόδια λιονταριού, με στήθος και φτερά αετού, κεφάλι ανθρώπου και ουρά φιδιού, συμβολίζει το πώς λειτουργεί η ψυχή μας. Βρισκόταν σε περίοπτη θέση μέσα στο Μαντείο των Δελφών προκειμένου να προετοιμάσει τον επισκέπτη για τη στιγμή που θα ερχόταν αντιμέτωπος με τη σημαντικότερη ίσως εντολή όλων των εποχών το «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» που κρεμόταν στην είσοδο του ναού.

Στο μουσείο υπάρχουν πολλά αφιερώματα των επισκεπτών του ιερού που ζητούσαν τη βοήθεια του Απόλλωνα. Στο κέντρο του μουσείου βρίσκεται ο Ομφαλός της Γης, ο μεγάλος πέτρινος βράχος σε σχήμα αυγού, που υποδηλώνει τη θέση του κέντρου της γη, καθώς εδώ συναντήθηκαν οι δυο αετοί που είχε στείλει ο Δίας από τα πέρατα του κόσμου.

Ηνίοχος: Το περίοπτο άγαλμα, με το μοναδικό βλέμμα, έχει μια δική του αποκλειστική αίθουσα στο μουσείο των Δελφών. Δεν αρκεί μια περαστική ματιά για να το δεις. Πρέπει να σταθείς, κοιτάζοντάς το προσεκτικά απ' όλες τις πλευρές, θαυμάζοντας ένα πλήθος από λεπτομέρειες στο σώμα και στον περίτεχνο χάλκινο χιτώνα του.

Τα μάτια του Ηνίοχου μοιάζουν ζωντανά. Ίσως, κανένα άλλο άγαλμα δεν δίνει αυτή τη μοναδική αίσθηση. Το πρόσωπό του δείχνει λες και έχει αιχμαλωτιστεί η στιγμή αμέσως μετά τη νίκη και η ικανοποίηση του νικητή χωρίς να έχει σβήσει ακόμη από την έκφραση του προσώπου η ένταση αλλά και η αυτοσυγκέντρωση που απαιτούσε ο αγώνας με το τέθριππο. Το άγαλμα έχει ύψος 1.80 μ. και είναι μέρος ενός συνόλου γλυπτών που αφιερώθηκαν στον Απόλλωνα από τον Πολύζαλο, που ήταν τύραννος της Γέλας, στη Σικελία. Φαίνεται να απεικονίζεται ως έφηβος από ευγενική γενιά της εποχής του.

Φοράει έναν τυπικό μακρύ χιτώνα. Μια ζώνη σφίγγει τον χιτώνα ψηλά, πάνω από τη μέση και ένας ιμάντας σταυρώνει το πίσω μέρος κάτω από τις μασχάλες. Συγκρατεί το ρούχο για να μη φουσκώνει από τον άνεμο κατά το τρέξιμο. Για τους βολβούς των ματιών χρησιμοποιήθηκε λευκό σμάλτο, που προσεγγίζει απόλυτα ένα φυσικό ανθρώπινο μάτι. Τα μαλλιά του μοιάζουν να είναι ακόμη υγρά από τον ιδρώτα. Είναι κολλημένα στο κεφάλι, σε μικρούς βοστρύχους και συγκρατούνται από μια ασημένια ταινία. Εκπληκτική είναι και η απόδοση των ποδιών του Ηνίοχου, που πατούν στέρεα στο βάθρο, με τις φλέβες τους να δίνουν την εντύπωση ότι σφύζει μέσα τους το αίμα.

Για το οδοιπορικό εργάστηκε μια ομάδα μαθητών από τις τάξεις Γ'– Δ'– Στ'. Ασημακοπούλου Τρ. – Ζερβού Ειρ. – Κορίννη Ιφ. – Φωτόπουλος Παν. – Τσιγγανέ Βασ. – Χριστοφοράκου Αδ. – Παναγιωτοπούλου Νικ. – Παναγιωτοπούλου Κων. – Φωκάς Διον. – Αρβανίτη Παν. – Απιδάκου Π. – Νιούνκα Γ. – Αναγνωστοπούλου Μαρ. -Κανελλάκου Ηλ. και Πρίμπα Αννα-Μ.

«Ναυάγια που συγκλόνισαν την ανθρωπότητα»

συνέχεια από τη σελίδα 6

Το Ναυάγιο των Αντικυθήρων:

Το ναυάγιο των Αντικυθήρων χρονολογείται από τον 1ο αιώνα π.Χ.. Ανακαλύφθηκε από σφουγγαράδες το 1900, όταν γυρνώντας από ταξίδι τους στην Αφρική έπεσαν σε καταιγίδα και πήγαν στο νησί Αντικύθηρα να προφυλαχθούν. Συνεχίζοντας τις καταδύσεις εκεί για σπόγγους, ανακάλυψαν το ναυάγιο σε βάθος 45 μέτρων. Προσπάθησαν να περισυλλέξουν όσο το δυνατόν περισσότερα από όσα είχαν βρει. Οι προσπάθειες συνεχίστηκαν και το 1901.

Το 1902 ο Σπυρίδων Στάης, παρατηρώντας τα έργα που ανασύρθηκαν από το βυθό, έκανε τη σημαντικότερη ανακάλυψη. Είδε ένα σκουριασμένο μπρούτζινο αντικείμενο με ενσωματωμένο γρανάζι. Το αντικείμενο αυτό έγινε γνωστό ως «ο μηχανισμός των Αντικυθήρων» και ήταν ένας αναλογικός υπολογιστής. Πιστεύεται ότι ήταν ένα όργανο που υπολόγιζε τη θέση της Σελήνης και της Γης. Χρονολογείται, με βάση τις επιγραφές που έχει πάνω του, μεταξύ του 150π.Χ. με 120 π.Χ.. Ο μηχανισμός βρίσκεται σήμερα μαζί με τους υπόλοιπους θησαυρούς στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας.



Ο Μίκυ και η Μίννη μας επισκέπτονται συχνά



Θεατρικό παιχνίδι "καράβια και ναύτες"



Παιχνίδι με το ουράνιο τόξο



Μαθαίνουμε ταξιδεύντας με το τραίνο



Οι "πειρατές" έτοιμοι για δράση



Παγκόσμια Ημέρα Νερού



Ο μανάβης με το γάιδαρό του πουλάει φρούτα



Χαρούμενοι Ινδιάνοι



Χορός γύρω από την αιωνόβια ελιά



Στο Μουσείο της Ελιάς



"Περπερούνα", έθιμο Μακεδονίας για να πέσει βροχή στα χωράφια



"Τα χελιδονίσματα" τραγούδι για την πρώτη μέρα της Άνοιξης



Η Γιορτή του Βιβλίου



Φτιάξαμε παγωτά και παίζουμε τον παγωτατζή



Χαρούμενα αγιοβασιλάκια χορεύουν